

Міністерство освіти і науки України
Житомирський державний університет імені Івана Франка
Історичний факультет
Кафедра права

Н.Ф. Войтович

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Методичні рекомендації для підготовки до практичних занять
з освітньої компоненти «Кримінальний процес» відповідно до освітньо-
професійної програми підготовки спеціалістів першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти галузі знань: 08 Право: 081 Право за освітньо-професійною
програмою: Право

ЖИТОМИР 2022

Рекомендовано до друку вченою радою Житомирського державного університету імені Івана Франка, протокол № 4 від 25 березня 2022 р.

Рецензенти:

Кравчук І.І. – кандидат юридичних наук, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету

Островська-Бугайчук І.М. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри суспільних наук Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова

Рудницька О.П. – кандидат юридичних наук, завідувач кафедри права Житомирського державного університету імені Івана Франка

Н.Ф. Войтович. Кримінальний процес: методичні рекомендації для підготовки до практичних занять відповідно до освітньо-професійної програми підготовки спеціалістів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань: 08 Право: 081 Право за освітньо-професійною програмою: Право: Житомир: вид. ЖДУ ім. І. Франка, 2022. – 72с.

У методичних рекомендаціях для підготовки до практичних занять з освітньої компоненти «Кримінальний процес» відповідно до освітньо-професійної програми підготовки спеціалістів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань: 08 Право: 081 Право за освітньо-професійною програмою: Право Житомирського державного університету імені Івана Франка вказано на мету та завдання освітньої компоненти. Методична розробка містить структуру освітньої компоненти, плани практичних занять, завдання для самостійної роботи, тестові завдання, задачі, контрольні питання, список рекомендованої літератури.

ЗМІСТ

Вступ.....	4-7
Програма освітньої компоненти «Кримінальний процес».....	8-13
Структура освітньої компоненти.....	14
Список рекомендованої літератури.....	15-21
Методичні поради щодо вивчення освітньої компоненти «Кримінальний процес»	22-25
Плани практичних занять та тем на самостійне опрацювання.....	26-44
Питання до екзамену з освітньої компоненти «Кримінальний процес»	45-50
Тестові завдання з освітньої компоненти «Кримінальний процес»	51-68
Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти.....	70-71

ВСТУП

Кримінальний процес є однією з компетентностей, яку вивчають здобувачі вищої освіти відповідно до освітньо-професійної програми підготовки спеціалістів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань: 08 Право: 081 Право за освітньо-професійною програмою: Право у вищих навчальних закладах України. Викладання кримінального процесу передбачає розкриття соціальної суті і юридичного змісту кримінального процесуального законодавства, взаємозв'язку його норм, оволодіння вмінням їх наукового та практичного застосування. Конституція України є основним джерелом кримінального процесуального права, яке містить норми прямої дії. Вона має найвищу юридичну силу. Тому всі кримінально-процесуальні норми повинні відповідати Конституції України.

Освітня компонента «Кримінальний процес» має своїм завданням сформувати у здобувачів вищої освіти глибокі теоретичні та практичні знання щодо використання їх у своїй професійній діяльності.

Вивчення освітньої компоненти повинно сприяти вихованню у здобувачів вищої освіти поважного ставлення до закону про кримінально-процесуальні правовідносини як важливого засобу захисту людини, її прав і свобод, проголошених Конституцією України, інтересів суспільства і держави.

Дана освітня компонента дає можливість поглибленого вивчення загальних базових положень кримінального процесу. Порядок і послідовність викладу питань кримінального процесуального права прийнято іменувати системою освітньої компоненти адміністративного права. Її система складається із загальної та особливої частин кримінального процесу. Загальна частина кримінально-процесуального права (загальні засади кримінального процесу) передбачає вивчення основних завдань, принципів, інститутів кримінального процесу. Особлива частина кримінально-процесуального права (досудове розслідування та судові провадження) включає положення, що регулюють досудове розслідування, судовий розгляд, особливі форми провадження, виконання судових рішень а міжнародне співробітництва у сфері правосуддя. Тому метою є оволодіння здобувачами ступеня вищої освіти бакалавра глибокими теоретичними знаннями щодо діяльності органів досудового розслідування, прокуратури та суду з розслідування кримінальних правопорушень (злочинів та кримінальних проступків), їх судового розгляду, виконання судових рішень, а також формування практичних навичок правильного застосування кримінального процесуального закону при проведенні процесуальних дій, прийнятті та оформленні процесуальних рішень. Досконале знання теоретичних питань та кримінально-процесуального закону дає можливість застосовувати набуті знання в об'єктивній реальності

Збагачення здобувачів вищої освіти теоретичними знаннями передбачає засвоєння ними різних концепцій, поглядів, дискусійних положень з найбільш важливих питань, які є в науці кримінально-процесуального права, розвиток вміння критично обмірковувати проблемні питання, щоб мати про них свою аргументовану думку, а також розвиток правового мислення, що допоможе

правильно орієнтуватися в матеріалі. У зв'язку з цим метою освітньої компоненти також є не лише детальне вивчення здобувачами конспектів лекцій та діючого законодавства, керівних роз'яснень Пленуму Верховного Суду України, підручників і учбових посібників, а й необхідність вивчення додаткової літератури, що буде сприяти правильному вмінню аналізувати та тлумачити кримінально-процесуальні норми діючого законодавства, положення постанов Пленуму Верховного Суду України і застосовувати їх до конкретних обставин; засвоєнню основних проблем науки кримінально-процесуального права; знанню сучасних тенденцій кримінально-процесуальної політики в Україні.

Вивчення кримінального процесу нерозривно пов'язане зі знанням положень інших загальних та спеціальних юридичних дисциплін, зокрема, історії держави та права, теорії держави та права, конституційного права, криміналогії, кримінального права.

Методичні рекомендації включають в себе структуру освітньої компоненти, плани практичних занять, завдання для самостійної та індивідуальної роботи, контрольні запитання, тестові завдання, задачі та список рекомендованої літератури.

Програма освітньої компоненти включає теоретичний та практичний матеріал, що допоможе здобувачам вищої освіти використати набуті ними знання для вивчення вказаної компоненти, а також у їх навчальній практиці та професійній діяльності.

Основною **метою** вивчення освітньої компоненти є розкриття сутності і змісту кримінального процесу, надання допомоги здобувачам у вивченні Кримінального процесуального кодексу України, отримання фундаментальних знань у галузях теорії кримінального процесу, надбання навичок і вмінь у застосуванні кримінального процесуального законодавства України у правозастосовчій практиці.

Завданням навчальної компоненти є:

- формування у студентів розуміння предмета кримінально-процесуального права та його джерел;
- глибоке опанування студентами процесуальними механізмами розслідування, обвинувачення і захисту в кримінальному провадженні;
- розкритті способів відправлення правосуддя при здійсненні кримінального провадження;
- визначенні правового статусу різних суб'єктів кримінального процесу;
- ознайомленні з особливими формами провадження в кримінальному процесі;
- вивчення правових засад міжнародного співробітництва у сфері кримінального судочинства.

Компетентності та програмні результати навчання:

Змістовно освітня компонента «Кримінальний процес» спрямована на формування здобувачами вищої освіти здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі 081 Право професійної діяльності.

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

- ЗК3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК5. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
- ЗК6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК8. Здатність бути критичним і самокритичним.
- ЗК9. Здатність працювати в команді.
- ЗК10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
- ЗК12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.
- ЗК13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку права, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.
- ЗК14. Цінування та повага різноманітності і мультикультурності.
- ЗК15. Прагнення до збереження навколишнього середовища.
- СК1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.
- СК2. Знання і розуміння ретроспективи формування правових та державних інститутів.
- СК3. Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.
- СК4. Знання і розуміння міжнародних стандартів прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини.
- СК5. Здатність застосовувати знання засад і змісту інститутів міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права.
- СК6. Знання і розуміння основ права Європейського Союзу.
- СК7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.
- СК8. Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права. СК9. Знання і розуміння основ правового регулювання обігу публічних грошових коштів.
- СК10. Знання і розуміння соціальної природи трудових відносин та їх правового регулювання.
- СК11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.

СК12. Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та обґрунтовувати правові позиції.

СК13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань у професійній діяльності.

СК14. Здатність до консультування з правових питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних та конфіденційної інформації.

СК15. Здатність до самостійної підготовки проектів актів правозастосування.

СК16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення

Програмні результати навчання

ПР1. Визначати переконливість аргументів у процесі оцінки заздалегідь невідомих умов та обставин.

ПР3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.

ПР4. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

ПР5. Давати короткий висновок щодо окремих фактичних обставин (даних) з достатньою обґрунтованістю.

ПР6. Оцінювати недоліки і переваги аргументів, аналізуючи відому проблему.

ПР10. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово, правильно вживаючи правничу термінологію.

ПР 12. Доносити до респондента матеріал з певної проблематики доступно і зрозуміло.

ПР13. Пояснювати характер певних подій та процесів з розумінням професійного та суспільного контексту.

ПР16. Демонструвати вміння користуватися комп'ютерними програмами, необхідними у професійній діяльності.

ПР17. Працювати в групі, формуючи власний внесок у виконання завдань групи.

ПР19. Демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права.

ПР20. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.

ПР21. Застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

ПР 22. Готувати проекти необхідних актів застосування права відповідно до правового висновку зробленого у різних правових ситуаціях.

ПР23- Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів у різних правових ситуаціях.

ПР24. Зберігати та примножувати досягнення і цінності суспільства на основі розуміння місця предметної області у загальній системі знань, використовувати різні види та форми рухової активності для ведення здорового способу життя. Розуміти основні принципи здорового способу життя та вміти застосовувати їх для підтримки власного здоров'я та працездатності.

ПРОГРАМА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ «КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС»

Модуль I. Загальні засади кримінального процесу.

Тема №1: Кримінальний процес. Поняття, суть і завдання кримінального процесу.

Поняття, сутність та значення кримінального процесу. Завдання кримінального провадження. Історичні форми кримінального процесу. Система стадій кримінального процесу. Кримінальна процесуальна форма: поняття, сутність та значення. Поняття та види кримінальних процесуальних функцій. Поняття та сутність кримінальних процесуальних правовідносин. Кримінальні процесуальні гарантії: поняття та система. Поняття та види кримінальних процесуальних актів.

Тема №2: Кримінальний процесуальний закон.

Поняття кримінального процесуального права, його предмет та методи. Поняття, види та структура кримінальних процесуальних норм. Джерела кримінального процесуального права України. Кримінальне процесуальне право в системі інших галузей права. Кримінальне процесуальне законодавство та його система. Дія кримінального процесуального закону в просторі. Дія кримінального процесуального закону в часі. Дія кримінального процесуального закону за колом осіб. Застосування кримінального процесуального закону за аналогією.

Тема №3: Суб'єкти кримінального процесу. Поняття і класифікація суб'єктів кримінального провадження, сторони кримінального провадження.

Поняття і класифікація суб'єктів кримінального провадження, сторони кримінального провадження. Суд (суддя), присяжний як суб'єкти кримінальної процесуальної діяльності. Слідчий суддя та його повноваження у кримінальному процесі. Прокурор та його повноваження у кримінальному процесі. Слідчий, керівник органу досудового розслідування та їх повноваження. Оперативні підрозділи як суб'єкти кримінального провадження. Підозрюваний, обвинувачений, виправданий, засуджений їх процесуальне становище. Захисник у кримінальному процесі, його права та обов'язки. Обов'язкова участь захисника. Потерпілий та його представник у кримінальному процесі. Їх процесуальний статус. Правове становище цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників у кримінальному провадженні. Законний представник у кримінальному провадженні. Представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, як учасник кримінального процесу. Третя особа, щодо майна якої вирішується питання та його процесуальний статус. Свідок у кримінальному процесі, його права, обов'язки та відповідальність. Особи, які не можуть бути допитані як свідки. Перекладач, заявник та понятий як учасники кримінального провадження. Експерт і спеціаліст у кримінальному процесі. Їх роль, повноваження та відмінність у процесуальному становищі. Представник персоналу органу пробачії та його повноваження. Секретар судового засідання та

судовий розпорядник у кримінальному процесі. Відводи учасників кримінального провадження.

Тема №4: Докази і доказування у кримінальному процесі.

Поняття, значення та мета кримінального процесуального доказування. Докази та їх процесуальні джерела: поняття та класифікація. Юридичні властивості доказів у кримінальному процесі. Предмет та межі кримінального процесуального доказування. Суб'єкти доказування у кримінальному процесі. Обов'язок доказування. Збирання доказів у кримінальному провадженні. Способи збирання доказів стороною обвинувачення та стороною захисту. Перевірка доказів. Способи перевірки доказів та їх процесуальних джерел. Оцінка доказів. Критерії оцінки доказів. Внутрішнє переконання в механізмі оцінки доказів. Підстави та процесуальний порядок визнання доказів недопустимими. Показання свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта. Речові докази: поняття та види. Документи як джерела доказів. Процесуальний порядок зберігання речових доказів та документів у кримінальному провадженні. Висновки експерта та види експертиз за процесуальною ознакою.

Тема №5: Заходи забезпечення кримінального провадження.

Поняття, види та класифікація заходів забезпечення кримінального провадження. Запобіжні заходи: поняття та види. Мета і підстави застосування запобіжних заходів. Загальний порядок застосування запобіжних заходів. Зміна чи скасування запобіжного заходу. Особисте зобов'язання та особиста порука. Застава як запобіжний захід. Домашній арешт: підстави та порядок застосування. Тримання під вартою: підстави та порядок застосування, строки тримання особи під вартою. Затримання: види та порядок застосування, момент та строки затримання. Виклик та привід у кримінальному процесі. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом як захід забезпечення кримінального провадження. Відсторонення від посади у кримінальному процесі. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя. Тимчасовий доступ до речей і документів під час кримінального провадження. Тимчасове вилучення та арешт майна як заходи забезпечення кримінального провадження.

Модуль II. Досудове розслідування та судове провадження

Тема №6: Досудове розслідування. Слідчі (розшукові) дії.

Поняття, значення і завдання стадії досудового розслідування. Етапи досудового розслідування. Дізнання і досудове слідство, як форми досудового розслідування. Єдиний реєстр досудових розслідувань. Особливості розслідування кримінальних проступків. Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень. Поняття і значення загальних положень досудового розслідування. Підслідність та її види. Початок та місце провадження досудового розслідування. Строки дізнання і досудового слідства, порядок їх продовження. Розгляд клопотань під час досудового розслідування. Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування. Об'єднання

і виділення матеріалів досудового розслідування. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення. Взаємодія слідчого і оперативних підрозділів. Доручення слідчого. Використання науково-технічних засобів при проведенні досудового розслідування. Розслідування кримінальних правопорушень слідчою та слідчо-оперативною групою. Складання кримінальних процесуальних документів під час досудового розслідування. Здійснення прокурорського нагляду, відомчого і судового контролю за законністю в діяльності органів досудового розслідування.

Провадження слідчих (розшукових) дій. Поняття, види та система слідчих (розшукових) дій. Класифікація слідчих (розшукових) дій. Загальні процесуальні вимоги до проведення та оформлення слідчих (розшукових) дій. Допит та його процесуальне оформлення. Особливості виклику і допиту малолітньої або неповнолітньої особи. Пред'явлення для впізнання та його види. Процесуальний порядок пред'явлення для впізнання. Особливості впізнання особи при забезпеченні безпеки учасників кримінального 8 судочинства. Проведення допиту та пред'явлення для впізнання в режимі відеоконференції. Обшук та його види. Підстави і процесуальний порядок проведення обшуку. Особливості проведення окремих видів обшуку. Процесуальний порядок оформлення результатів обшуку. Огляд і його види. Процесуальний порядок проведення окремих видів огляду. Особливості проведення огляду трупа. Ексгумація трупа, підстави і процесуальний порядок її проведення. Слідчий експеримент. Освідування і його види. Порядок проведення і оформлення окремих видів освідування. Експертиза та підстави її проведення. Отримання зразків для проведення експертизи. Негласні слідчі (розшукові) дії: поняття, підстави проведення. Види негласних слідчих (розшукових) дій. Фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій. Використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у доказуванні та в інших цілях. Загальні положення про втручання у приватне спілкування.

Тема №7: Судове провадження у першій інстанції.

Сутність і значення стадії судового розгляду. Загальні положення судового розгляду кримінальної справи. Безпосередність, усність, безперервність судового розгляду. Незмінність складу суду і рівність прав сторін у судовому розгляді. Учасники судового розгляду та наслідки їх неявки до суду. Підстави і порядок 10 відкладення судового засідання, зупинення судового провадження. Розпорядок судового засідання. Заходи, які застосовуються до його порушників. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій під час судового розгляду. Проведення процесуальних дій у режимі відео конференції. Межі судового розгляду. Етапи судового розгляду, їх зміст. Суть, структура і завдання підготовчої частини судового засідання. Поняття і завдання судового слідства. Порядок дослідження доказів в судовому засідання. Спрощений порядок судового слідства. Порядок судових дебатів. Промови і репліки сторін. Останнє слово обвинуваченого. Процесуальний порядок постановлення судового рішення. Види судових рішень. Законність, обґрунтованість і вмотивованість судового рішення. Поняття і значення вироку.

Види вироків та їх зміст. Питання, що вирішуються судом при постановленні вироку. Порядок винесення ухвал у судовому засіданні. Ухвалення судового рішення і окрема думка судді. Проголошення судового рішення. Роз'яснення судового рішення. Вручення копії судового рішення. Журнал судового засідання. Технічна фіксація перебігу судового засідання. Особливі порядки провадження в суді першої інстанції. Спрощене судове провадження щодо кримінальних проступків. Провадження в суді присяжних. Спеціальне судове провадження.

Тема №8: Судове провадження з перегляду судових рішень.

Види перегляду судових рішень у кримінальному процесі. Правова природа, сутність і завдання перевірки судових рішень в апеляційному порядку. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку. Право на апеляційне оскарження. Особливості апеляційного оскарження окремих судових рішень. Порядок і строки апеляційного оскарження. Вимоги до апеляційної скарги. Дії суду першої інстанції після одержання апеляційних скарг. Прийняття апеляційної скарги судом апеляційної інстанції. Залишення апеляційної скарги без руху, її повернення або відмова відкриття провадження. Наслідки подання апеляційної скарги. Підготовка до апеляційного розгляду. Заперечення на апеляційну скаргу. Відмова від апеляційної скарги, зміна і доповнення апеляційної скарги під час апеляційного провадження. Межі перегляду судом апеляційної інстанції. Апеляційний розгляд. Письмове апеляційне провадження. Повноваження суду апеляційної інстанції за наслідками розгляду апеляційної скарги. Зміна вироку або ухвали суду судом апеляційної інстанції. Підстави для скасування або зміни судового рішення судом апеляційної інстанції. Неповнота судового розгляду. Невідповідність висновків суду першої інстанції фактичним обставинам кримінального провадження. Істотні порушення вимог кримінального процесуального закону. Неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність. Невідповідність призначеного судом покарання ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого. Підстави для призначення нового розгляду в суді першої інстанції. Особливості нового розгляду судом першої інстанції. Закриття кримінального провадження судом апеляційної інстанції. Судові рішення суду апеляційної інстанції. Зміст ухвали суду апеляційної інстанції. Вирок, ухвала про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру суду апеляційної інстанції. Недопустимість погіршення правового становища обвинуваченого. Порядок 11 перевірки ухвал слідчого судді. Повернення матеріалів кримінального провадження

Тема №9: Особливі порядки кримінального провадження. Виконання судових рішень.

Види особливих проваджень у кримінальному процесі. Кримінальне провадження на підставі угод. Види угод, їх ініціювання та умови укладання. Зміст угоди про примирення. Зміст угоди про визнання винуватості. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди. Вирок на підставі угоди. Наслідки невиконання угоди. Кримінального провадження у формі приватного

обвинувачення. Початок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення. Відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок 13 кримінального провадження. Особливості притягнення до кримінальної відповідальності окремої категорії осіб, їх затримання і обрання запобіжного заходу. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх. Обставини, що підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх. Особливості проведення процесуальних дій та застосування заходів примусу щодо неповнолітніх підозрюваних, обвинувачених. Порядок застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру. Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Особливості досудового та судового кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Проведення психіатричної експертизи. Обставини що підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру. Особливості кримінального провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю. Охорона державної таємниці під час кримінального провадження. Кримінальне провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні. Місце проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на території дипломатичних представництв, консульських установ, суден України. Відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.

Тема №10: Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.

Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному судочинстві. Законодавство, що регулює міжнародне співробітництво під час кримінального провадження. Обсяг та види міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. Центральні органи України що забезпечують міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій. Зміст та форма запиту про міжнародну правову допомогу. Виконання запиту в іноземній державі. Розгляд запиту іноземного компетентного органу про міжнародну правову допомогу. Порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на

території України. Виклик особи, яка перебуває за межами України. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції. Розшук, арешт і конфіскація майна. Створення і діяльність спільних слідчих груп. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція). Порядок підготовки документів та направлення запитів про видачу особи (екстрадицію). Межі кримінальної відповідальності виданої особи. Центральні органи України щодо видачі особи (екстрадиції). Особливості затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України. Екстрадиційний арешт. Проведення екстрадиційної перевірки. Відмова у видачі особи (екстрадиції). Рішення за запитом про видачу особи (екстрадицію) та їх оскарження. Порядок і умови перейняття кримінального провадження від іноземних держав. Порядок кримінального провадження, що перейняте від іншої держави. Порядок і умови передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави. Наслідки передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб. Підстави і порядок виконання вироків судів іноземних держав. Виконання вироку суду іноземної держави. Розгляд судом питання про приведення вироку суду іноземної держави у відповідність із законодавством України. Умови передачі засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання. Визнання та виконання вироків міжнародних судових установ.

Назви тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Всього	У тому числі					У тому числі					
		Лекції	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	Індивідуальні заняття	всього	Лекції	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	Індивідуальні заняття
Модуль 1.												
Тема 1. Кримінальний процес. Поняття, суть і завдання кримінального процесу	10	2	2	–	6	–	–	–	–	–	–	–
Тема 2. Кримінальний процесуальний закон.	10	2	2	–	6	–	–	–	–	–	–	–
Тема №3: Суб'єкти кримінального процесу. Поняття і класифікація суб'єктів кримінального провадження, сторони кримінального провадження.	18	2	4	–	12	–	–	–	–	–	–	–
Тема №4: Докази і доказування у кримінальному процесі.	14	2	4	–	8	–	–	–	–	–	–	–
Тема №5: Заходи забезпечення кримінального провадження.	12	4	2	–	8	–	–	–	–	–	–	–
Разом за модулем 1	60	12	14	–	34	–	–	–	–	–	–	–
Модуль 2.												
Тема №6: Досудове розслідування. Слідчі (розшукові) дії.	16	4	4	–	10	–	–	–	–	–	–	–
Тема №7: Судове провадження у першій інстанції.	12	4	2	–	8	–	–	–	–	–	–	–
Тема №8: Судове провадження з перегляду судових рішень.	10	2	2	–	6	–	–	–	–	–	–	–
Тема №9: Особливі порядки кримінального провадження. Виконання судових рішень.	10	2	2	–	6	–	–	–	–	–	–	–
Тема №10: Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.	8	2	4	–	4	–	–	–	–	–	–	–
Разом за модулем 2	60	14	14	–	32	–	–	–	–	–	–	–
Усього годин	120	26	28	–	66	–	–	–	–	–	–	–

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

Нормативно-правові акти

1. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. – К., 1992. – С. 18–24.
2. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 року // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. – К., 1992. – С. 36–62.
3. Європейська конвенція з прав людини (Конвенція про захист прав і основних свобод людини від 4 листопада 1950 року) // Права людини і професійні стандарти для юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам – Київ, 1996. – С. 12–17.
4. Конституція України від 28 червня 1996 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України від 23 липня 1996 року, № 30. – Ст.141.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012. // Голос України. – 2012. – 19 травня (№ 90–91).
6. Кримінальний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
7. Кримінальний кодекс України: Чинне законодавство зі змінами та допов. / Україна. Закони. – К.: Алерта; ЦУЛ, 2011. – 174 с.
8. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 року // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=43306
9. Про застосування амністії в Україні: Закон України від 01 жовтня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 48. – Ст. 263
10. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02 червня 2011 року // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 51. – Ст. 577.
11. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України від 21 квітня 1999 року. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/606-14>
12. Про військову службу правопорядку у Збройних Силах України: Закон України від 7 березня 2002 року // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 32. – Ст. 225.
13. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 року // Голос України. – 1994. – 2 березня.
14. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23 грудня 1993 року. // Голос України. – 1994. – 2 березня.
15. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовтня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. № 47. – Ст. 256.
16. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=55082 97
17. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 року // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 22. – Ст. 303.

18. Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878 // [Електронний ресурс] – Режим доступу : [http:// zakon3.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF](http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF)
19. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12 листопада 2015 року. № 794-VIII // Голос України. – 2016. – 16 січня.
20. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30 червня 1993 року // Голос України. – 1993. – 6 серпня.
21. Про попереднє ув'язнення: Закон України від 30 червня 1993 року // Ст. 360.–Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 35.
22. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 року // Офіційний вісник України від 07.11.2014. – № 87. – Ст. 2471.
23. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 27. – Ст. 382.
24. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 року // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 28. – Ст.232.
25. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 7 липня 2010 року //Відомості Верховної Ради України. – 2010. – №41–45. – Ст.529.
26. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 р. // Голос України. – 16.06.2016.
27. Положення про дипломатичні представництва та консульські установи іноземних держав в Україні. Затв. Указом Президента України від 10 червня 1993 року.
28. Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення : Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 11 // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://sc.gov.ua/ua/postanovi_z_2014_rik.html
29. Про деякі питання здійснення слідчим суддею суду першої інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 5 квітня 2013 року №223–558/0/4–13 // Новий Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – С. 174–184.
30. Про деякі питання порядку застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування та судового провадження відповідно до кримінального процесуального кодексу України: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 4 квітня 2013 року №511-550/0/4-13 // Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – С. 157–174.
31. Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого 98 суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 09 листопада 2012 року № 1640/0/4-12.

32. Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: Наказ Генеральної прокуратури України від 06.04.2016 року № 139.
33. Про затвердження Інструкції з організації обліку та руху кримінальних проваджень в органах досудового розслідування Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 14 квітня 2016 року № 296.
34. Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах поліції заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.11.2015 року № 1377.
35. Про затвердження Інструкції про порядок превентивного затримання у районі проведення антитерористичної операції осіб, причетних до терористичної діяльності, та особливого режиму досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції: Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України від 26.08.2014 року № 872/88/537»
36. Про затвердження Інструкції про порядок виконання органами внутрішніх справ України ухвал слідчого судді, суду про обрання запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту та про зміну раніше обраного запобіжного заходу на запобіжний захід у вигляді домашнього арешту: наказ МВС України від 31 серпня 2013 року № 845.
37. Про затвердження Інструкції про порядок і розміри відшкодування витрат та виплат винагороди особам, що викликаються до органів дізнання, досудового слідства, прокуратури, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним науково-дослідним установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів: Постанова Кабінету Міністрів України від 1 липня 1996 року № 710.
38. Про затвердження Положення про порядок застосування електронних засобів контролю: Наказ МВС України від 09 серпня 2012 року № 696.
39. Про затвердження Порядку взаємодії між органами внутрішніх справ, закладами охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини: Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я, Генеральної прокуратури від 28 листопада 2012 року № 1095/955/119.
40. Про затвердження Порядку внесення коштів на спеціальній рахунок у разі застосування застави як запобіжного заходу: Постанова Кабінету Міністрів України від 11 січня 2012 року № 15.
41. Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання осіб: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1363. 99
42. Про організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 14 серпня 2012 року № 700.
43. Про організацію діяльності органів досудового розслідування: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09 серпня 2012 року № 686.

44. Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні: Наказ Генеральної прокуратури України від 26 липня 2013 року № 4 гн.
45. Про організацію реагування на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події, та забезпечення оперативного інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 22 жовтня 2012 року № 940.
46. Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України: постанова Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 року №1104 // Юридичний вісник України. Інформаційно-правовий банк. – 2013. – №3. – С. 4–8
47. Про порядок здійснення підготовчого судового провадження відповідно до Кримінального процесуального кодексу України: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 03.10.2012 року № 223-1430/0/4-12.
48. Про узагальнення судової практики застосування судами першої та апеляційної інстанцій процесуального законодавства щодо обрання, продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою: Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 19 грудня 2014 року № 14 // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://sc.gov.ua/ua/postanovi_za_2014_rik.html
49. Про узагальнення судової практики розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження: Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 07 лютого 2014 року № 4 // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://sc.gov.ua/ua/postanovi_za_2014_rik.html
50. Про узагальнення судової практики щодо розгляду слідчим суддею клопотань про надання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи: Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 9 // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://sc.gov.ua/ua/postanovi_za_2014_rik.html
51. Про узагальнення судової практики «Про практику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування» від 12 січня 2017 року // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html
52. Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування: Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 09.11.2012 року № 1640/0/4-12 100
53. Про практику здійснення судами кримінального провадження щодо неповнолітніх: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 16.01.2017 року №223-66/0/4-17

Основна

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: структурно-логічні схеми і таблиці, типові бланки та зразки процесуальних документів: науково–практичний посібник / автор. кол.: Андреев Р.Г., Блажівський Є.М., Гошовський М.І. та ін. – К.: Алерта, 2012. – 736 с.
2. Кримінальний процес України [Текст] : практикум / І. В. Озерський, А. В. Боровик ; Київ. ін-т бізнесу і технологій. - Київ : Копі-Центр, 2016. - 99 с.
3. Кримінальний процес [Текст] : навч. посіб. для підгот. до іспиту / [О. В. Капліна та ін.]. - Харків : Право, 2016. - 286 с.
4. Курс лекцій з кримінального процесу за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (Загальна частина) [Текст]/ [Рожнова В.В., Савицький Д.О., Конюшенко Я.Ю. та ін.]. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2012. – 280 с.
5. Курс лекцій з кримінального процесу за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (Особлива частина) [Текст]/ [Хабло О.Ю., Степанов О.С., Климчук М.П. та ін.]. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2012. – 200 с.
6. Фулей Т.І. Застосування практики Європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя: Науково-методичний посібник для суддів. – 2-ге вид. випр., допов. К., 2015. 208 с.

Додаткова

1. Арушанян К. Виконання судових рішень у кримінальному провадженні: досвід Англії та США / К. Арушанян / Науковий часопис Національної академії прокуратури України – 2017. – № 1. – С.32-38.
2. Басиста І.В., Максимів Л.В. Деякі аспекти спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень щодо осіб, які оголошені в міжнародний розшук / І.В. Басиста, Л.В. Максимів / Юридичний науковий електронний журнал – 2015. – № 4. – С.245-247.
3. Бобечко Н. Р. Апеляційне та касаційне провадження у кримінальному судочинстві України: правове регулювання, доктрина, практика : монографія / Н. Р. Бобечко ; за ред. академіка НАПрН України, д-ра юрид. наук, проф. В. Т. Нора. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2016. – 686 с.
4. Вакулік О. А. Початок досудового розслідування у кримінальному провадженні: навчальний посібник / О. А. Вакулік, Ю. І. Азаров. - К. : ЦУЛ, 2016. - 184 с.
5. Гринюк В.О. Приватне обвинувачення за КПК України 2012 р.: питання диференціації / В.О. Гринюк / Право і громадянське суспільство– 2015. – № 4. – С.119-127.
6. Ємельянов В.А. Окремі аспекти вирішення питання щодо початку здійснення спеціального досудового розслідування / В.А. Ємельянов / Право і суспільство – 2016. – № 3. – С.211-215
7. Кокошко М. Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх / М. Кокошко / Науковий часопис Національної академії прокуратури України – 2016. – № 2. – С.10-18.
8. Корнієнко М. Особливості кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості: український і зарубіжний досвід / М. Корнієнко / Підприємництво, господарство і право – 2017. – № 4. – С.159-165.

9. Кримінальний процес: альбом схем (загальна та особлива частини) [текст] навч. Посіб. 2-ге вид., доп. і переробл. / С.В. Петков, Я.О. Васильчук, Л.А. Гарбовський, А.В. Григоренко [та ін.] – К. : «Центр учбової літератури», 2016. – 736 с.
10. Лушпієнко В. Особливості допиту свідка на стадії судового розгляду в кримінальному процесі / В. Лушпієнко // Підприємство, господарство і право. – 2017. – № 3. – С. 263–267. 111. Малахова О.В. Межі активності суду у доказуванні під час судового розгляду в суді першої інстанції та сприяння захисту // Інформаційне та науковометодологічне забезпечення досудового розслідування й судового провадження : матеріали круглого столу, 21 квітня 2016 р. / за ред. В. М. Огаренка та ін. – Запоріжжя : КПУ, 2016. – С. 104-106.
11. Малихіна С. М. Методичні рекомендації з питань оскарження прокурором судових рішень у кримінальних провадженнях у касаційному порядку / С. М. Малихіна, І. П. Ковтун, Ю. П. Смокович, Н. В. Лісова. – К., 2015. – 62 с.
12. Малярєнко В.Т. Конституційні засади кримінального судочинства. – К., 2000. – 320 с. 115. Мерцалов М. Ю. Колізійні питання апеляційного перегляду справ про оскарження бездіяльності слідчого, прокурора щодо невнесення відомостей до ЄРДР / М. Ю. Мерцалов // Молодий вчений. – 2017. – Т. 45. – №. 5. – С. 254–257.
13. Молдован В.В., Молдован А.В., Кравець Р.С. Кримінальний процес України: Лекції. Процесуальні документи. – 2-ге вид., із змін. та доповн. – К.: Алерта, 2016. – 360 с.
14. Панасюк О. А. Процесуальні передумови організації проведення судового слідства судом першої інстанції в кримінальному провадженні / О. А. Панасюк // Актуальні проблеми удосконалення кримінального процесуального законодавства : матер. Всеукр. наук.-практ. конфер., присвяч. до 70-річчя д. ю. н., професора Ю. П. Аленіна (21 квітня 2017 р., м. Одеса) / за ред. Г. О. Ульянової, І. В. Гловюк ; відп. за вип. І. В. Гловюк ; уклад. В. А. Завтур ; Нац. ун-т «Одес. юрид. акад.». – Одеса : Юрид. л-ра, 2017. – С. 253–256.
15. Перепелиця С. І. Гарантії прав і законних інтересів потерпілого та підозрюваного в кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення / С. І. Перепелиця, В. Колодчин // Вісник прокуратури. – 2016. – № 4. – С. 41–53.
16. Радутний О. Е. Прогалини у доступі до правосуддя на стадії судового розгляду / О. Е. Радутний // Актуальні проблеми судового права : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті проф. Івана Єгоровича Марочкіна (Харків, 20 квіт. 2017 р.). – Харків, 2017. – Т. 1. – С. 118–122.
17. Сиза Н. П. Межі повноважень суду щодо здійснення функції правосуддя в кримінальному провадженні / Н. П. Сиза // Актуальні проблеми удосконалення кримінального процесуального законодавства : матер. Всеукр. наук.-практ. конфер., присвяч. до 70-річчя д. ю. н., професора Ю. П. Аленіна (21 квітня 2017 р., м. Одеса) / за ред. Г. О. Ульянової, І. В. Гловюк ; відп. за вип. І. В. Гловюк ; уклад. В. А. Завтур ; Нац. ун-т «Одес. юрид. акад.». – Одеса : Юрид. лра, 2017. – С. 241–243.

18. Слободенюк В. Особливості спеціального досудового розслідування (in absentia) в кримінальному провадженні / В. Слободенюк. / Підприємництво, господарство і право – 2017. – № 4. – С.171-174
19. Теорія доказів: підручник для слухачів магістратури юридичних вузів / К. В. Антонов, О. В. Сачко, В. М. Тертишник, В. Г. Уваров. - К. : Алерта, 2015. - 294 с.
20. Теорія судових доказів в питаннях та відповідях: навч. посібник / Л.Д. Удалова, Д.П.Письменний, Ю.І.Азаров та ін. – К.: Центр учбової літератури, 2015. – 104 с.
21. Удалова Л.Д. Практикум з кримінального процесу: навч. посіб. – К.: КНТ, 2014. – 288 с. 170. Удалова Л.Д. Функція судового контролю у кримінальному процесі: монографія / Л.Д. Удалова, Д.О. Савицький, В.В. Рожнова, Т.Г. Ільєва. – К.: Центр учбової літератури, 2015. – 176 с.
22. Фігурський В. Окремі проблемні питання перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами у кримінальному процесі / В. Фігурський / Підприємництво, господарство і право – 2016. – № 8. – С.185-190.
23. Цюприк І.В., Алексєєва-Процюк Д.О. Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень щодо деяких категорій осіб / І.В. Цюприк, Д.О. Алексєєва-Процюк // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ – 2016. – № 1. – С.157-171.
24. Шапула В. Цільове призначення касаційного провадження у системі стадій кримінального процесу / В. Шапула // Підприємство, господарство і право. – 2017. – № 5. – С. 246–250.

Інформаційні ресурси

1. Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://rada.gov.ua/>
2. Офіційний сайт Верховного Суду України. – Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua/>
3. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України. – Режим доступу: <http://www.gp.gov.ua/>
4. Офіційний сайт Судова влада України. – Режим доступу: <http://www.court.gov.ua/>
5. Офіційний сайт Мінюсту України. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/>
6. Офіційний сайт Державної виконавчої служби України. – Режим доступу: <http://dvs.gov.ua/>
7. Офіційний сайт Державної реєстраційної служби України. – Режим доступу: <http://www.drsu.gov.ua/>
8. Офіційний сайт Конституційного суду України. – Режим доступу: <http://www.ccu.gov.ua/>
9. Вищий спеціалізований суд з розгляду цивільних та кримінальних справ – <http://scourt.gov.ua>
10. Державна пенітенціарна служба України – <http://www.kvs.gov.ua>
11. Єдиний державний реєстр судових рішень - <http://www.reyestr.court.gov.ua>
12. Кабінет Міністрів України – <http://www.kmu.gov.ua>
13. Міністерство внутрішніх справ України – <http://www.mvs.gov.ua>

МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ «КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС»

А. Як опрацьовувати кримінальне законодавство

Важливе місце у вивченні
кримінально-процесуального
права належить роботі з

першоджерелами (законодавчими актами). Вона включає в себе пошуки і підбір чинних нормативно-правових актів, розгляд обраного документа, засвоєння теоретичного матеріалу й аналіз практичного застосування.

Кримінально-процесуальне право це галузь це одна із галузей права України, сукупність правових норм, що регулюють діяльність органів досудового розслідування, прокуратури і суду, а також інших фізичних та юридичних осіб, що залучаються у сферу кримінального судочинства, під час кримінального провадження. Саме воно є першоосновою для отримання здобувачами вищої освіти знань означеної компоненти. При цьому студент має можливість враховувати внесення змін до чинного законодавства (на відміну від роботи з підручником, який у разі зміни кримінально-процесуального законодавства вже буде застарілим). Робота з правовими джерелами, знання їхнього змісту є основою формування юридичного мислення, юридичного мовлення, політичної та правової культури. Працюючи з джерелами, здобувач вищої освіти формує власний погляд на ту чи іншу проблему, здобуває глибокі знання, закріплює навички аналітичного мислення.

Посилання на чинне законодавство, цитування окремих правових норм у ході висвітлення тієї чи іншої проблеми на практичних заняттях, у рефератах, у відповідях на різних видах контролю є обов'язковим.

При опрацюванні кримінально-процесуального законодавства можуть застосовуватися такі види роботи як складання опорного конспекту, тезування, виписування термінів у словничок, складання простого чи розгорнутого планів.

При складанні конспекту опрацювання кримінально-процесуального законодавства має бути вдумливим та осмисленим, занотовувати слід коротко і своїми словами. Важливо навчитися вибирати й записувати головне та одночасно осмислювати записане. Під час самостійного читання ступінь усвідомлення інформації значно ґрунтовніший. Здобувачу слід пам'ятати, що значний обсяг конспекту не завжди є показником його якості.

Тези – це стислі, лаконічно сформовані основні положення. На відміну від конспекту, в тезах відсутні деталі, пояснення, ілюстрації. По суті, тези – це розгорнуті висновки до теми, які студенти формулюють у процесі читання. Залежно від того, наскільки повно подано тези, їх поділяють на: основні, прості, складні. Тези можуть бути цитатними, вільними (формулювання того, хто виконує тези), комбінованими (цитати і власні формулювання). Кожна теза починається з нового рядка. Вона містить самостійну думку, що висловлюється в одному або кількох реченнях. Виклад суті питання здійснюється без наведення конкретних прикладів. Етапи складання тез:

1. Свідоме ознайомлення з текстом.
2. Поділ тексту на змістові частини.

3. Осмислення кожного уривка, виділення в ньому найсуттєвіших положень.

4. Формулювання власними словами або цитатою основних тезово визначених частин.

Створюючи складні тези, потрібно виписувати також побіжні думки таким чином, щоб вони роз'яснювали, аргументували основні. Запам'ятовування у ході складання тез навчального матеріалу значно ефективніше.

Складання плану (простого чи розгорнутого) вимагає найвищого, порівняно з попередніми видами роботи, ступеня осмислення прочитаного тексту, оскільки потребує не лише виділення основних смислових частин і переказу своїми словами, а й широкого узагальнення матеріалу.

Загалом, опрацювання нормативно-правового документу доцільно здійснювати за наступним планом:

- перевірка чинності;
- аналіз основних реквізитів документу: дати прийняття, органу, що видав документ, виду нормативно-правового документу (законний або підзаконний акт);
- з'ясування сфери регулювання даного джерела;
- загальний огляд обсягу документу (кількість розділів і статей) та його структури;
- аналіз змісту правових норм, виокремлення основних положень;
- характеристика практичного застосування правового джерела.

Дотримання здобувачами вищевказаних рекомендацій дозволить відпрацювати навички роботи з кримінально-процесуального законодавством, використання їх у професійній діяльності та особистих життєвих ситуаціях.

Б. Як готуватися до практичного заняття

Серед усіх видів навчальної роботи здобувачів вищої освіти вагоме місце посідають практичні заняття.

Вони є однією з найважливіших та найбільш дієвих форм засвоєння освітніх компонент. Головна мета практичного заняття – поглибити й систематизувати вивчення важливих і актуальних тем навчальної компоненти, сформувати в здобувачів навички й потребу подальшої самоосвітньої діяльності.

Теми практичних занять подаються за окремими розділами. Вони частково повторюють, а також доповнюють і поглиблюють матеріал лекційного курсу.

Готуючись до них, здобувачі вищої освіти повинні вчитися конспектувати та аналізувати кримінально-процесуальні норми, навчальну і наукову літературу, узагальнювати знання, отримані з різних джерел. Не варто обмежуватись лише одним підручником чи посібником, слід одночасно працювати з двома-трьома підручниками, монографіями, статтями. У процесі підготовки до практичного варто звертатися за порадою до викладача.

Основним орієнтиром у підготовці до заняття є план практичного заняття, відповідно до якого вивчаються джерела, матеріал підручників або додаткової літератури. Підготовку треба починати із знайомства з відповідним розділом

підручника, щоб мати загальне уявлення про проблему та зосередитися на поставлених питаннях. Механічне, докладне переписування підручника, ксерокопіювання і підкреслення в тексті з подальшим зачитуванням його на занятті недопустиме, оскільки забирає час, а не додає знань. Варто осмислити текст, зрозуміти суть питання (абзацу, думки), викласти його своїми словами у формі тез, конспекту чи розгорнутого плану із зазначенням основних фактів. Найбільш цікаві факти, висновки слід занотувати, обов'язково зробити посилання на джерело.

Звичайно, необхідна література не обмежується запропонованим списком. Самостійний бібліографічний пошук матеріалу схвально оцінюється викладачем. Добір робіт необхідно здійснювати за такими критеріями, як науковий рівень, наукова новизна, оригінальність подання матеріалу.

Під час виступу на практичному занятті для отримання найвищої оцінки, слід вільно володіти матеріалом. Виступ не повинен бути ні надто коротким, ні надмірно затягнутим (не більше 7-10 хвилин). Необхідно достатньо повно та чітко висвітлити поставлене питання, дотримуватися послідовності викладу, підкреслювати найважливіші моменти та робити короткі висновки, говорити просто і зрозуміло, слідувати за мовою, інтонацією, правильним уживанням та вимовою слів, наголосами.

Студентська аудиторія має бути активним слухачем (коротко занотовувати ключові слова, висновки, доповнювати, аналізувати відповідь, правильно, по суті ставити запитання до того, хто відповідає, продумувати репліки тощо). Активна робота на практичних заняттях оцінюється додатково.

У виступах доречно використовувати фрагменти юридичних документів, повідомлень у пресі, презентації тощо. Все це підвищує інтерес до наукової проблеми, збагачує особистість здобувача.

Критеріями оцінки виступу на практичному занятті є: ступінь використання джерел та наукової літератури, рівень розкриття питання, наявність та науковість висновків, розуміння практичного значення викладеного матеріалу.

До кожного практичного заняття пропонуються теми рефератів, запитання для роздумів, які доповнюють та поглиблюють питання заняття.

Практичні заняття є обов'язковими для відвідування. На них ведеться облік поточної успішності. Пропущене заняття з будь-якої причини, як і незадовільна оцінка, підлягають обов'язковому відпрацюванню.

В. Як правильно організувати свою самостійну роботу

Наукою і практикою
встановлено, що лише
самостійна робота дозволить
здобувачу вищої освіти засвоїти

систему знань, глибоко вникнути в суть наук, що вивчаються, опанувати необхідні навички, розвинути свої здібності і обдарування. Без добре організованої, планомірної і систематичної самостійної роботи здобувач не зможе здобути справжню вищу освіту та сформувати навички, необхідні для майбутньої трудової діяльності.

Самостійна робота є найважливішим засобом освіти, вона повинна ґрунтуватися на основі наукової організації розумової праці, яка вимагає дотримання певних положень:

- знайти найбільш прийнятні для себе методи самостійної роботи і систематично застосовувати їх;
- починаючи роботу, встановити її мету (навіщо ви працюєте, чого хочете досягти);
- скласти план роботи і працювати відповідно до нього (що і в який термін ви повинні виконати);
- у процесі роботи проводити самоконтроль і самоперевірку;
- створити сприятливу обстановку для своєї діяльності і постійно підтримувати її;
- дотримуватися гігієнічних вимог до розумової праці (правильне чергування праці й відпочинку, оптимальне освітлення, температурний режим приміщення тощо).
- працювати щодня, систематично, а не від випадку до випадку.

Г. Як готуватися до підсумкової модульної роботи (ПМР)

Підсумкова модульна контрольна робота є необхідним етапом контролю навчальної діяльності здобувача. ПМР

зазвичай складається з різних видів завдань (тестового, теоретичного і творчого), що дозволяє різнобічно перевірити навчальні досягнення.

Щоб підготуватися до ПМР на належному рівні, здобувачу вищої освіти необхідно уважно поставитися до повідомлень викладача (зазвичай це робиться на початку вивчення курсу) про терміни здачі та кількість ПМР, їх зміст, форму проведення і про ті вимоги, яким повинна відповідати готовність здобувача до даної форми контролю.

Здобувач вищої освіти повинен чітко знати джерела, які необхідні для підготовки до ПМР.

Основний спосіб підготовки до ПМР – систематична самостійна робота над компонентою, регулярна підготовка і відвідування практичних занять.

Необхідно своєчасно відпрацьовувати пропуски в знаннях, звертатися за консультаціями до викладача, з'ясовувати незрозуміле в змісті навчального матеріалу (визначення, проблеми, концепції, теорії) у викладача або в однокурсників. При цьому варто завжди пам'ятати, що вища школа передбачає постійну самостійну роботу його самого.

ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ТА ТЕМ НА САМОСТІЙНЕ ОПРАЦЮВАННЯ

ТЕМА 1. Кримінальний процес. Поняття, суть і завдання кримінального процесу

План практичного заняття № 1:

1. Значення терміну «кримінальний процес».
2. Історичні типи (форми) кримінального процесу.
3. Завдання кримінального провадження передбачені КПК України.
4. Стадії кримінального процесу.
5. Основні кримінальні процесуальні функції.
6. Які правовідносини вважаються кримінально-процесуальними.
7. Структурні елементи кримінально-процесуальних відносин.
8. Види кримінально-процесуальних гарантій і які правові явища можна до них віднести.
9. Поняття та види кримінальних процесуальних документів.
10. Форми фіксування кримінального провадження передбачені в КПК України.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні терміни та поняття: кримінальний процес як наука, як галузь права, як навчальна дисципліна, предмет кримінально-процесуального права як науки, функції кримінально-процесуального права, історичні форми кримінального процесу, система кримінального процесу, система стадій кримінального процесу, завдання кримінального провадження, принципи кримінально-процесуального права, джерела кримінально-процесуального права України, кримінально-процесуальна форма, поняття та види кримінальних процесуальних функцій, кримінально-процесуальні гарантії, кримінально-процесуальні акти.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Дайте відповіді на наступні запитання:

Місце Конституції України серед джерел кримінального процесуального права.
Джерела кримінально-процесуального законодавства.
Становлення кримінально-процесуального законодавства в ХХ столітті.
Чинний кримінальний процесуальний кодекс: умови, основні етапи прийняття та розвитку.
Кримінально-процесуальні відносини і їх класифікація.
Види кримінально-процесуальних актів. Предмет науки кримінального процесу.

Заповніть таблицю:

Історична форма кримінального процесу	Період і територія поширення	Основні ознаки
Обвинувальний (змагальний)		
Інквізиційний (слідчорозшуковий)		
Змішаний (континентальний)		

Вирішіть задачі:

- Слідчий ДБР викликав, як свідка, Кузьмина Л. для проведення допиту щодо змісту листів, які він отримав під час переписки із підозрюваним Козаком П. Кузьмин на запитання слідчого ДБР категорично відмовився відповідати і давати будь-які пояснення, посилаючись на норми Конституції України щодо гарантій таємниці спілкування. Оцініть дії Кузьмина. Які гарантії прав особи у кримінальному процесі встановлені Конституцією України?
- Під час раптової перевірки у гуртожитку комендант разом із технічним робітником та викладачем навчального закладу виявили у кімнаті Сидорова О. дві пляшки горілки, кастет та пакет із грошима, про що швидко склали акт. Чи правомірні дії коменданта? Охарактеризуйте гарантії недоторканості житла.
- Районний суд розглянув справу по обвинуваченню Іванова К. за ч.1 ст.186 ККУ. У підготовчій частині судового засідання Іванова К. заявив клопотання про виклик і допит як свідка громадянина Журбу А., який проживає в місті Чита (Російська Федерація). Суд, обговоривши це клопотання в нарадчій кімнаті, дійшов висновку, що показання свідка Журби А. можуть мати істотне значення для правильного вирішення справи. Яке рішення суду відповідало б даній ситуації вимогам кримінального процесуального закону? Як практично воно може бути реалізоване?

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

- Історичні типи (форми) кримінального процесу.
- Історія становлення та розвитку вітчизняного кримінального процесу.
- Моральні засади кримінального провадження.
- Сучасні напрями удосконалення кримінальної процесуальної форми.

Література:*Основна література:*

1, 2, 3, 4,

Додаткова література

1, 3, 5, 6, 11

ТЕМА 2. КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ЗАКОН

План практичного заняття № 2:

1. Джерела кримінального процесуального права України.
2. Кримінальне процесуальне законодавство та його система.
3. Дія кримінального процесуального закону в просторі.
4. Дія кримінального процесуального закону в часі.
5. Дія кримінального процесуального закону за колом осіб.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: поняття кримінально-процесуальних норм, види та структура кримінально-процесуальних норм, джерела кримінально-процесуального права України, кримінально-процесуальне законодавство України, дія кримінально-процесуального закону в просторі, дія кримінально-процесуального закону в часі, дія кримінально-процесуального закону за колом осіб, застосування кримінального процесуального закону за аналогією.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Назвіть:

1. Основні закони, що регламентують кримінальне провадження.
2. Структура кримінального процесуального кодексу.
3. Співвідношення кримінальних процесуальних норми і статей кримінального процесуального закону.
4. Застосування кримінальних процесуальних норм за аналогією.
5. Зворотня сила кримінального процесуального закону.
6. Імунітети стосовно дії кримінального процесуального закону України, пов'язані з міжнародними відносинами.

Задачі для обговорення:

1. У постанові про закриття кримінального провадження слідчий зробив посилання на норму Конституції України, положення постанови Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ та пункт наказу Генерального прокурора України. Прокурор вказав слідчому на недопустимість посилань у кримінальних процесуальних документах на будь-які інші, окрім Кримінального процесуального кодексу України, закони та підзаконні нормативні акти, а також на рішення вищих судових органів, оскільки вони не є джерелами кримінального процесуального права. Оцініть дії слідчого та роз'яснення прокурора.

2. Перебуваючи на курорті в Болгарії, Сахаров на ґрунті ревності посварився з дружиною. Після посадки на літак в аеропорту Софії Сахаров почав вимагати від дружини пояснень з приводу її відсутності в готелі в день від'їзду. Під час польоту, після того як дружина відмовилася відповідати, Сахаров вдарив

її ножем в обличчя. Літак здійснив посадку в Києві. Родина Сахарових проживає у Варшаві. За правилами кримінального процесуального закону якої держави необхідно розслідувати це кримінальне правопорушення?

3. Громадянин Казахстану Логвинов, який тимчасово проживає в Україні, знаходячись у службовому відрядженні в Литві, став свідком вчинення тяжкого злочину. Через деякий час з правоохоронної установи Литви надійшло доручення правоохоронним органам України з проханням допитати Логвинова як свідка. Правилами кримінального процесуального закону якої держави необхідно керуватися при виконанні цього доручення? Яким кримінальним процесуальним законом мав би керуватися слідчий з Литви, який прибув би до України для допиту Логвинова як свідка?

4. 23 жовтня 2021 року Гунько, керуючи власним автомобілем, грубо порушив правила безпеки дорожнього руху, внаслідок чого відбулося зіткнення з автомобілем, водій якого загинув на місці події. 28 жовтня 2021 року слідчий повідомив Гуньку про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України, та звернувся до суду з клопотанням про обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту. 30 жовтня під час розгляду в суді клопотання про застосування домашнього арешту Гунько повідомив, що він 29 жовтня став народним депутатом України. Чи можна притягнути Гунька до відповідальності за вчинене ним кримінальне правопорушення? Якщо так, то вкажіть порядок та нормативні акти, в яких це передбачено?

5. Дипломатичний представник іноземної держави в Україні разом зі своєю дружиною прогулювалися в парку міста Харкова. Під час прогулянки вони стали очевидцями бійки, одному з учасників якої були завдані тяжкі тілесні ушкодження, що спричинили смерть. Чи є можливість допитати дипломатичного представника та його дружину як свідків у кримінальному провадженні? Якими нормативно-правовими актами врегульовано це питання?

Теми рефератів та доповідей:

1. Предмет і метод правового регулювання у кримінальному процесі.
2. Співвідношення кримінально-процесуального права з іншими галузями права.
3. Система джерел кримінально-процесуального права.
4. Роль та значення Конституції України як джерела кримінально-процесуального права.
5. Класифікація міжнародних договорів України, що регулюють кримінально-процесуальну діяльність.
6. Сутність тлумачення норм кримінально-процесуального права.
7. Особливості норм кримінального процесуального права?

Література:

Основна література

1, 2, 3, 5

Додаткова література

4, 5, 6, 12, 22

ТЕМА 3. СУБ'ЄКТИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ. ПОНЯТТЯ І КЛАСИФІКАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ, СТОРОНИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

План практичного заняття № 3:

1. Поняття і класифікація суб'єктів кримінального провадження, сторони кримінального провадження.
2. Суд (суддя), присяжний як суб'єкти кримінальної процесуальної діяльності.
3. Слідчий суддя та його повноваження у кримінальному процесі.
4. Прокурор та його повноваження у кримінальному процесі.
5. Слідчий, керівник органу досудового розслідування та їх повноваження.
6. Оперативні підрозділи як суб'єкти кримінального провадження.
7. Підозрюваний, обвинувачений, їх процесуальне становище.
8. Захисник у кримінальному процесі, його права та обов'язки. Обов'язкова участь захисника.
9. Потерпілий та його представник у кримінальному процесі. Їх процесуальний статус.
10. Свідок у кримінальному процесі, його права, обов'язки та відповідальність. Особи, які не можуть бути допитані як свідки.
11. Експерт і спеціаліст у кримінальному процесі. Їх роль, повноваження та відмінність у процесуальному становищі.
12. Відводи учасників кримінального провадження.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: суб'єкт кримінального провадження, класифікація суб'єктів кримінального провадження, сторони кримінального провадження, Президент України, суд (суддя), присяжний як суб'єкти кримінальної процесуальної діяльності, слідчий суддя, слідчий, керівник органу досудового розслідування та їх повноваження, оперативні підрозділи, підозрюваний, обвинувачений, виправданий, засуджений, захисник у кримінальному процесі, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач, представники у кримінальному провадженні, представник юридичної особи, свідок у кримінальному процесі, перекладач, заявник та понятий, експерт і спеціаліст, представник персоналу органу пробації, секретар судового засідання та судовий розпорядник.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Дайте відповіді на наступні запитання:

1. Сформулюйте поняття суб'єктів кримінального провадження.
2. Здійсніть класифікацію суб'єктів кримінального провадження.
3. Який правовий статус суду як органу правосуддя?

4. Розкрийте процесуальне положення слідчого судді.
5. Дайте визначення присяжного та вкажіть його компетенцію.
6. Які функції здійснює прокурор у різних стадіях кримінального провадження?
7. Визначте повноваження слідчого і керівника органу досудового розслідування.
8. Охарактеризуйте осіб, які відіграють допоміжну роль у кримінальному провадженні.
9. Назвіть осіб, які не підлягають допиту як свідки.
10. Розкрийте процесуальне положення осіб, які мають спеціальні знання.

Вирішіть задачі:

1. Карпенка С. було засуджено за хуліганство. Судова колегія у кримінальних справах апеляційного суду, переглянувши справу в апеляційному порядку, скасувала вирок і повернула справу на новий розгляд. Взято до уваги такі обставини: як видно з висновку судово-психіатричної експертизи, проведеної на досудовому слідстві, Карпенко виявляв ознаки розумової відсталості в ступені легкої дебільності. У школі він вчився слабо, у 5 і 6 класах залишався на другий рік і у зв'язку з психічними недоліками був демобілізований з армії. Захисник брав участь у справі Карпенка при ознайомленні з матеріалами закінченого досудового слідства. У суді першої інстанції його не було. Оцініть правильність рішення суду апеляційної інстанції. Коли участь захисника у кримінальній справі є обов'язковою?
2. Апеляційний суд, переглядаючи справу про хуліганство Свиридова П. і Бугайова В., встановив, що державне обвинувачення в суді першої інстанції підтримувала помічник прокурора району Богдан Б., який є рідним братом старшого слідчого райвідділу внутрішніх справ Москаленка Ю., котрий проводив розслідування по справі. Яке рішення має прийняти апеляційний суд, на якій підставі?

Питання для обговорення:

1. Присяжні повірені: історичний досвід.
2. Порядок формування списків присяжних засідателів.
3. Порівняльна характеристика присяжних і народних засідателів.
4. Процесуальний порядок вирішення відводу.

Теми рефератів та доповідей:

1. Суд присяжних в Україні.
2. Забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні.
3. Забезпечення прав і законних інтересів підозрюваного (обвинуваченого) у кримінальному процесі.
4. Роль органів досудового розслідування у реалізації кримінальних процесуальних функцій.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 4, 6

Додаткова література

1, 4, 5, 6, 11, 12

ТЕМА 4. ДОКАЗИ І ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

План практичного заняття № 4:

1. Поняття, значення та мета кримінального процесуального доказування.
2. Докази та їх процесуальні джерела: поняття та класифікація.
3. Предмет та межі кримінального процесуального доказування.
4. Збирання доказів у кримінальному провадженні. Способи збирання доказів стороною обвинувачення та стороною захисту.
5. Показання свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта.
6. Процесуальний порядок зберігання речових доказів та документів у кримінальному провадженні.
7. Висновок експерта та види експертиз за процесуальною ознакою.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: кримінально-процесуальне доказування, докази та їх процесуальні джерела, класифікація кримінально-процесуальних доказів, властивості доказів у кримінальному процесі, предмет кримінального процесуального доказування, суб'єкти доказування у кримінальному процесі, обов'язок доказування, збирання доказів, способи збирання доказів, перевірка доказів, способи перевірки доказів, оцінка доказів, недопустимі докази, показання, речові докази, документи, висновок експерта, порядок зберігання речових доказів, види експертиз.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

1. Охарактеризуйте показання підозрюваного, обвинуваченого як джерело доказів у кримінальному провадженні.
2. Охарактеризуйте висновок експерта як джерело доказів в кримінальному провадженні.
3. Охарактеризуйте речові докази як джерело доказів у кримінальному провадженні.
4. Охарактеризуйте документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.
5. Надайте характеристику елементам кримінального процесуального доказування.

Розв'яжіть практичні завдання:

1. Дубов підозрювався у вчиненні грабежу Голубової. Дубов винним себе не визнав і повідомив, що на момент вчинення кримінального правопорушення він

був у кіно зі своєю знайомою Шаповаловою. Шаповалова на допиті цей факт підтвердила. Потерпіла Голубова при проведенні пред'явлення для впізнання вказала на Дубова як на того, хто вчинив відносно неї грабіж. Свідок Щукін на допиті повідомив, що Шаповалова розповідала йому про пограбування Голубової й про те, що вона дала слідчому неправдиві показання. Перерахуйте наведені тут докази та їх процесуальні джерела, здійсніть їх класифікацію.

2. Бизов підозрювався у вчиненні умисного вбивства. На допиті він заявив, що кримінальне правопорушення вчинити не міг, тому що в цей день знаходився у відрядженні в іншому місті. На підтвердження цього факту він пред'явив залізничні квитки в обидва напрями. Визначте джерела доказів і самі докази в цій ситуації, класифікуйте їх.

3. Сомов був затриманий за вчинення хуліганських дій в автобусі, в якому знаходилися 22 пасажирів. Чи слід допитувати усіх пасажирів автобусу як свідків? Що представляють собою межі доказування та як вони співвідносяться з предметом доказування?

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

1. Правові гарантії у кримінальному процесуальному доказуванні.
2. Непрямі докази у кримінальному процесі.
3. Мета кримінального процесуального доказування.
4. Презумпції та преюдиції у кримінальному процесуальному доказуванні.

Література:

Основна література

1, 5, 6, 8,

Додаткова література

4, 5, 7, 11, 12, 22

ТЕМА 5. ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

План практичного заняття № 5:

1. Поняття, види та класифікація заходів забезпечення кримінального провадження.
2. Запобіжні заходи: поняття та види.
3. Мета і підстави застосування запобіжних заходів.
4. Загальний порядок застосування запобіжних заходів.
5. Зміна чи скасування запобіжного заходу.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: поняття, види та класифікація заходів забезпечення кримінального провадження, запобіжні заходи: поняття та види, мета застосування запобіжних заходів, порядок застосування запобіжних заходів, зміна

запобіжного заходу, скасування запобіжного заходу, особисте зобов'язання, особиста порука, застава, домашній арешт, тримання під вартою, затримання, виклик та привід у кримінальному процесі, тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, відсторонення від посади, тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя, тимчасовий доступ до речей і документів під час кримінального провадження, тимчасове вилучення та арешт майна.

Опрацюйте тему та надайте відповіді на наступні запитання:

1. Визначте поняття заходів забезпечення кримінального провадження.
2. Перерахуйте заходи забезпечення кримінального провадження.
3. Визначте поняття запобіжних заходів.
4. Які види запобіжних заходів визначено в КПК України?
5. За якими критеріями можна класифікувати запобіжні заходи?
6. Вкажіть мету та підстави застосування запобіжних заходів.
7. У чому суть запобіжного заходу – особисте зобов'язання?
8. Скільки поручителів може бути у підозрюваного, обвинуваченого?
9. У чому суть запобіжного заходу у вигляді застави?
10. Хто і за якими правилами визначає розмір застави?
11. У чому суть домашнього арешту як запобіжного заходу?
12. Які умови застосування запобіжного заходу – тримання під вартою?
13. З якого моменту обчислюється строк тримання під вартою?
14. Які види затримання передбачено в КПК України?
15. Які причини неприбуття особи на виклик є поважними?
16. До кого може бути застосований привід?
17. За що може бути накладене грошове стягнення?
18. Які документи можуть бути тимчасово вилученими?
19. Щодо кого може бути застосовано відсторонення від посади?
20. У чому полягає тимчасовий доступ до речей і документів?
21. На яке майно можна накладати арешт?

Розв'яжіть задачі:

1. Павлюку було оголошено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України (крадіжка за попередньою змовою групою осіб). Слідчий звернувся до слідчого судді з клопотанням, погодженим з прокурором, про застосування щодо Павлюка запобіжного заходу у вигляді застави, мотивуючи це тим, що за вказане кримінальне правопорушення передбачено покарання у вигляді обмеження волі на строк до 5 років або позбавленням волі на той самий строк.

Чи достатньо підстав для застосування запобіжного заходу у вказаній ситуації? Яке рішення має прийняти слідчий суддя за результатами розгляду цього клопотання?

2. Слідчий здійснював кримінальне провадження, у якому Чистому було повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 121 КК України (умисне тяжке тілесне ушкодження). Відносно підозрюваного Чистого слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором, був обраний запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Під час подальшого провадження слідчий перекваліфікував дії Чистого й повідомив йому про зміну підозри на ст. 124 КК України (умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень у разі перевищення меж необхідної оборони).

Чи повинен слідчий в цій ситуації вирішувати питання про зміну запобіжного заходу? Якщо так, то на якій підставі та в якому порядку?

3. Слідчий звернувся до слідчого судді з клопотанням, погодженим з прокурором, про застосування Антонову, підозрюваному у вчиненні 57 кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 186 КК України (грабіж), запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання. У клопотанні про застосування запобіжного заходу слідчий виклав обставини, які свідчать про наявність ризику того, що Антонов може незаконно впливати на свідка та потерпілого.

Виконання яких обов'язків слід покласти на підозрюваного Антонова під час обрання щодо нього особистого зобов'язання?

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

1. Застосування запобіжного заходу у вигляді застави: історія розвитку та проблеми застосування.
2. Аналіз практики Європейського суду з прав людини щодо дотримання положень ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
3. Міжнародні стандарти процедури затримання та взяття під варту.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 4, 5, 6

Додаткова література

4, 6, 15, 16, 20, 21

Модуль II. Досудове розслідування та судове провадження

ТЕМА 6. ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ. СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ

План практичного заняття № 6:

1. Поняття, значення, завдання та форми досудового розслідування.
2. Початок та місце проведення досудового розслідування.
3. Підслідність: поняття та види.
4. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування.
5. Строки досудового розслідування. Продовження строку досудового розслідування.
6. Розгляд клопотань під час досудового розслідування.
7. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення та недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування.
8. Проведення слідчих (розшукових) дій. Поняття, види та система слідчих (розшукових) дій.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: поняття стадії досудового розслідування, етапи досудового розслідування, дізнання, досудове слідство, єдиний реєстр досудових розслідувань, розслідування кримінальних проступків, загальні положення досудового розслідування, підслідність та її види, місце провадження досудового розслідування, строки дізнання і досудового слідства, недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування, об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування, ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення, доручення слідчого, науково-технічні засоби при проведенні досудового розслідування, слідчі (розшукові) дії, види слідчих (розшукових) дій, допит, пред'явлення для впізнання, обшук та його види, огляд і його види, ексгумація трупа, слідчий експеримент, освідчування, експертиза, негласні слідчі (розшукові) дії.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Законспекуйте основні положення наказів:

1. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення: Наказ Генерального прокурора України від 30.06.2020 року № 298.
2. Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 08.02.2019 року № 100.

Розв'яжіть задачі:

1. 7 липня прокурором були внесені відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань. 9 липня він передав наявні в нього матеріали до органу досудового розслідування. Того ж дня керівником органу досудового розслідування був визначений слідчий, який здійснюватиме розслідування. 11 липня слідчий у письмовий формі повідомив прокурора про початок досудового розслідування. Оцініть дії сторони обвинувачення.

2. Мирончук і Панфілов підозрюються у вчиненні зґвалтування Зарічної в ніч з 10 на 11 вересня. Тієї ж ночі через певний проміжок часу Зарічна була також зґвалтована Будовим. Посилаючись на те, що в обох випадках потерпіла, підозрювані і свідки одні й ті ж, а події пов'язані між собою, слідчий виніс постанову про об'єднання в одне провадження матеріалів досудового розслідування. Оцініть законність рішення слідчого.

3. 29 листопада прокурором були внесені відомості про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України (крадіжка), до Єдиного реєстру досудових розслідувань. 30 листопада він передав наявні в нього матеріали до органу досудового розслідування. Під час досудового розслідування було встановлено, що кримінальне правопорушення вчинив Трохименко, якому 31 грудня було оголошено про підозру. Коли закінчується встановлений законом строк досудового розслідування у цьому провадженні? Чи можна віднести цей захід до заходів адміністративно-правового примусу?

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

1. Зміст, форми та принципи взаємодії слідчого і оперативних підрозділів.
2. Розгляд слідчим, прокурором клопотань під час досудового розслідування.
3. Гарантії недопустимості розголошення відомостей досудового розслідування.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 6

Додаткова література

2, 4, 6, 13, 14, 20

ТЕМА 7. СУДОВЕ ПРОВАДЖЕННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ

План практичного заняття № 7:

1. Поняття, завдання та значення стадії підготовчого провадження.
2. Загальні положення судового розгляду, їх поняття, види та значення.
3. Об'єднання, виділення та зупинення кримінального провадження.
4. Проведення процесуальних дій у режимі відео конференції під час судового провадження.
5. Межі судового розгляду.
6. Процедура судового розгляду: відкриття судового засідання (підготовча частина); судовий розгляд; судові дебати; останнє слово обвинуваченого і вихід суду для ухвалення вироку.
7. Поняття судових рішень і їх властивості.
8. Види судових рішень. Їх структура та зміст.
9. Порядок ухвалення судових рішень.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: підготовче провадження; строки підготовчого судового провадження; підготовче судове засідання; вирішення питань, пов'язаних з підготовкою до судового розгляду; закінчення підготовчого провадження; призначення судового розгляду; матеріали кримінального провадження та право ознайомлення з ними; дії судді, пов'язані з підготовкою до судового розгляду; сутність і значення стадії судового розгляду, загальні положення судового розгляду кримінальної справи, безпосередність, усність, безперервність судового розгляду, незмінність складу суду і рівність прав сторін у судовому розгляді, учасники судового розгляду та наслідки їх неявки до суду, підстави і порядок відкладення судового засідання, зупинення судового провадження. Розпорядок судового засідання, проведення процесуальних дій у режимі відео конференції, межі судового розгляду, етапи судового розгляду, їх зміст, суть, структура і завдання підготовчої частини судового засідання, поняття і завдання судового слідства, порядок дослідження доказів в судовому засідання, спрощений порядок судового слідства, порядок судових дебатів, останнє слово обвинуваченого, процесуальний порядок постановлення судового рішення. Види судових рішень. Законність, обґрунтованість і вмотивованість судового рішення, поняття і значення вироку, види вироків та їх зміст.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Підготовче провадження – це:

- А. самостійна стадія кримінального процесу, яка має своїм завданням вирішити організаційні питання, пов'язані з розглядом і вирішенням справи судом першої інстанції, а також з'ясувати, чи зібрані в справі докази вини обвинуваченого є належними, допустимими та достатніми для розгляду справи по суті;
- Б. стадія кримінального процесу, яка має своїм завданням здійснити судовий контроль щодо законності й обґрунтованості дій і рішень органів та посадових осіб, які ведуть кримінальний процес, на попередніх стадіях (порушення кримінальної справи, досудовому розслідуванні) та з'ясувати, чи немає перешкод для призначення справи до судового розгляду;
- В. самостійна стадія кримінального процесу, яка своїм завданням попередньо з'ясувати, чи зібраними на досудовому слідстві доказами підтверджується вина обвинуваченого у вчиненні злочину, а також вирішити організаційні питання, пов'язані з розглядом справи по суті;
- Г. стадія кримінального провадження, яка полягає в тому, що суд у встановленому законом процесуальному порядку, не вирішуючи наперед питання про винуватість (крім передбачених КПК випадків при здійсненні кримінального провадження на підставі угод, звільнення особи від кримінальної відповідальності), розв'язує питання про достатність підстав для призначення судового розгляду і про підготовку судового засідання.

Дайте відповіді на наступні питання:

Після отримання обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру або клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності суд призначає підготовче судово провадження у строк:

- десяти днів з дня його надходження;
- п'яти днів з дня його надходження;
- семи днів з дня його надходження;
- 24 годин з дня його надходження.

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

1. Зупинення провадження у справі.
2. Повернення справи прокуророві або на додаткове розслідування.
3. Про застосування до обвинуваченого, який захворів на психічне захворювання, тимчасових примусових заходів медичного характеру.
4. Ухвала про призначення судового розгляду.
5. Центр надання адміністративних послуг – як інтегрований офіс: мета, концепція, вимоги до утворення та функціонування. Типові проблеми. Кращі практики. Особливості надання послуг в ОТГ.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 6

Додаткова література

14, 18, 19, 21

ТЕМА 8. СУДОВЕ ПРОВАДЖЕННЯ З ПЕРГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ***План практичного заняття № 8:***

1. Поняття, сутність та види особливих порядків кримінального провадження.
2. Кримінальне провадження на підставі угод.
3. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення.
4. Поняття та процесуальний порядок кримінального провадження щодо окремої категорії осіб.
5. Поняття та загальні правила кримінального провадження щодо неповнолітніх.
6. Особливості застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності.
7. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: неповнота судового розгляду, невідповідність висновків суду першої інстанції фактичним обставинам кримінального провадження, істотні порушення вимог кримінального процесуального закону, неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність, невідповідність призначеного судом покарання ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого, підстави для призначення нового розгляду в суді першої інстанції, особливості нового розгляду судом першої інстанції, закриття кримінального провадження судом апеляційної інстанції, вирок, ухвала про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру суду апеляційної інстанції, недопустимість погіршення правового становища обвинуваченого.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Вирішіть задачі.

1. За заявою потерпілої Опанащук слідчий прокуратури вніс відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та почав досудове розслідування щодо зґвалтування її громадянином Кузьменко. В процесі проведення досудового розслідування було встановлено, що Опанащук та Кузьменко проживають у незареєстрованому шлюбі більше 10 років та ведуть спільне господарство. Між зазначеними особами, зі слів свідка В.Г. Павлика, часто виникали суперечності та сварки. В процесі досудового розслідування було встановлено, що Опанащук подала заяву про зґвалтування після чергової сварки. Допитаний як підозрюваний Кузьменко не визнав своєї вини у вчиненні кримінального правопорушення і в своїх показаннях зазначив, що Опанащук неодноразово погрожувала йому після сварок подати заяву про зґвалтування. Після 10 днів з моменту повідомлення про підозру до слідчого прокуратури надійшла заява Опанащук, в якій вона просила не притягувати до відповідальності Кузьменко, оскільки вони помирилися та останній дав обіцянку з нею одружитись. Як повинен в даній ситуації діяти слідчий, прокурор? Чи можна в такому випадку закрити кримінальне провадження? Чи допускається укладення угоди про примирення в цій ситуації?
2. Вироком Тисменицького районного суду Івано-Франківської області І. М. Петрова було визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 186 КК України. Під час провадження в суді апеляційної інстанції було встановлено, що І.М. Петров вчинив кримінальне правопорушення у віці 17 років 11 місяців. В процесі досудового розслідування після виповнення повноліття І. М. Петрова було затримано за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення та через 10 днів було здійснено письмове повідомлення про підозру. Захисник підозрюваного брав участь у провадженні з моменту повідомлення про підозру. Яке рішення повинен винести Апеляційний суд Івано-Франківської області?
3. Неповнолітній Н.К. Кравченко був затриманий слідчим Зарічного районного відділу поліції міста Сум 8 квітня 2018 року за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України. Під час його затримання Н.К. Кравченку не були роз'яснені права підозрюваного та не надано захисника. Під час допиту Н.К. Кравченка його було попереджено про

кримінальну відповідальність за відмову від дачі показань та за дачу завідомо неправдивих показань. Через дві доби за участю Н. В. Кравченка було проведено слідчий експеримент, при проведенні якого також не було надано захисника. Які порушення вимог КПК України були допущені при проведенні досудового розслідування? В яких процесуальних діях в кримінальному провадженні щодо неповнолітніх обов'язкова участь захисника?

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

1. Кримінальне провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю.
2. Кримінальне провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 5,

Додаткова література

1, 4, 16, 17, 23

ТЕМА 9. ОСОБЛИВІ ПОРЯДКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ. ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ

План практичного заняття № 9:

1. Види особливих проваджень у кримінальному процесі.
2. Кримінальне провадження на підставі угод.
3. Види угод, їх ініціювання та умови укладання.
4. Кримінального провадження у формі приватного обвинувачення.
5. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб.
6. Відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: зміст угоди про визнання винуватості, загальний порядок судового провадження на підставі угоди, вирок на підставі угоди, наслідки невиконання угоди, початок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення, відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення, особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження, порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх, особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру, кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. охорона державної таємниці під час кримінального провадження, кримінальне провадження на території дипломатичних

представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Розв'яжіть задачі:

1. За згодою Генерального прокурора України затримано професійного суддю за вчинення тяжкого злочину та обрано до нього запобіжний захід тримання під вартою. Чи правомірні дії Генерального прокурора? Особливості затримання і обрання запобіжного заходу щодо судді?
2. Під час судового засідання Тихий, що вчинив злочин, за який передбачено покарання у вигляді довічного позбавлення волі, заявив клопотання про розгляд кримінального провадження стосовно нього судом присяжних. Під час голосування один із складу суду присяжних утримався від голосування. Суд, голос утриманого зарахував на користь Тихого. Чи буде задоволено клопотання Тихого? Чи мають право присяжні утримуватися від голосування? Чи правомірним є рішення суду під час підрахунку голосів?
3. Під час судового розгляду, головуєчий зробив зауваження присяжному, про те що він робив записи, які стосуються судового засідання. Чи правомірні дії головуєчого? Визначте права та обов'язки присяжних.
- 4.

Підготуйте доповідь або реферат на тему:

1. Зміст угоди про визнання винуватості.
2. Порядок судового провадження на підставі угоди.
3. Вирок на підставі угоди та які наслідки його невиконання.
4. Особливості проведення процесуальних дій та застосування заходів примусу щодо неповнолітніх підозрюваних, обвинувачених.
5. Місце проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на території дипломатичних представництв, консульських установ України.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 4, 5

Додаткова література

15, 19, 22, 23, 24

ТЕМА 10. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

План практичного заняття № 10:

1. Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному судочинстві.
2. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій.
3. Виклик особи, яка перебуває за межами України.
4. Підстави і порядок виконання вироків судів іноземних держав.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати тему за вказаними питаннями.
2. Записати визначення основних понять.

Основні поняття: законодавство, що регулює міжнародне співробітництво під час кримінального провадження, обсяг та види міжнародного співробітництва під час кримінального провадження, центральні органи України що забезпечують міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні, зміст та форма запиту про міжнародну правову допомогу, допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції, розшук, арешт і конфіскація майна, створення і діяльність спільних слідчих груп, порядок підготовки документів та направлення запитів про видачу особи (екстрадицію), визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб, виконання вироку суду іноземної держави, розгляд судом питання про приведення вироку суду іноземної держави у відповідність із законодавством України.

Опрацюйте тему, виконавши завдання:

Розв'яжіть практичні завдання:

1. 06.08.2019 року Оболонський районний суд в м. Києві постановив обвинувальний вирок щодо громадян Ісландії Йонсона та Ізельсона за вчинення ними діяння передбаченого ч. 2 ст. 296 КК України (хуліганство вчинене групою осіб), а 11.08.2019 року від уповноваженого органу Ісландії надійшов запит до Генеральної прокуратури України про передачу засуджених для відбування покарання на батьківщині. Здійсніть юридичний аналіз ситуації. Які підстави та умови передачі засуджених для відбування покарання до іноземної держави?
2. 09.09.2020 р. уповноваженим (центральним) органом України було прийняте рішення про направлення запиту про проведення обшуку, а 22.09.2020 р. надіслано запит уповноваженому (центральному) органу запитуваної сторони дипломатичним шляхом. До запиту також було долучено перелік відомостей, які необхідно отримати від особи. Запит про міжнародну правову допомогу було погоджено у письмовій формі міським прокурором. Чи було в даному випадку дотримано процедуру направлення запиту про міжнародну правову допомогу? Якщо ні, то які порушення при цьому були допущені? Які вимоги пред'являються до змісту та форми запиту про міжнародну правову допомогу?
3. Кримінальне провадження відносно громадянина РФ Парфьонова, яке знаходилося у провадженні СВ Солом'янського РУ, в установленому порядку було передано до РФ. Але у зв'язку з неможливістю встановлення усіх обставин слідчий Солом'янського РУ, який здійснював провадження, викликав свідка для здійснення його повторного допиту. Чи міг слідчий після передачі провадження здійснювати процесуальні дії по даному провадженню? Якщо так то який порядок їх виконання?
4. В порядку надання міжнародної правової допомоги уповноваженими органами України до Польщі було направлено запит про проведення допиту а також обшуку в помешканні гр-на Польщі Моравського, який вчинив злочин на

території України. Польською стороною запит було задоволено, слідчі дії були проведені. Проаналізуйте ситуацію. Які процесуальні порушення були допущені при наданні міжнародної правової допомоги? Які процесуальні дії потребують спеціального дозволу?

5. У кримінальному провадженні по обвинуваченню громадянина Німеччини Шпіца за заподіяння легких тілесних ушкоджень громадянці Мусейчук, іноземна держава надала запит про видачу особи. Яку відповідь повинен надати орган, уповноважений здійснювати екстрадицію в Україні? За яких умов направляється запит про видачу особи?

Питання для обговорення

1. Який зміст та форма запиту про міжнародну правову допомогу?
2. Яка процедура виконання запиту в іноземній державі?
3. Охарактеризуйте порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України.
4. Який порядок виклику особи, яка перебуває за межами України?
5. Дайте визначення розшуку, арешту і конфіскації майна.
6. Який порядок створення і діяльності спільних слідчих груп?
7. Охарактеризуйте межі кримінальної відповідальності виданої особи.
8. Назвіть центральні органи України щодо видачі особи (екстрадиції). Призначення основних та додаткових видів адміністративних стягнень.

Підготуйте доповідь або реферат. Теми рефератів:

1. Екстрадиційний арешт та його сутність у кримінальному провадженні.
2. Процесуальний порядок визнання та виконання вироків міжнародних судових установ.

Література:

Основна література

1, 2, 3, 4, 5, 6

Додаткова література

11, 14, 16, 19, 24

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Поняття, суть і завдання кримінального процесу.
2. Кримінальне процесуальне право і його місце в системі інших галузей права.
3. Історичні форми кримінального процесу.
4. Кримінальний процес як навчальна дисципліна, її роль у підготовці фахівців-правознавців.
5. Поняття стадії кримінального процесу.
6. Система стадій кримінального процесу, їх загальна характеристика, завдання та особливості.
7. Кримінально-процесуальні функції, їх види і значення.
8. Поняття, структура і особливості кримінально-процесуальних правовідносин.
9. Кримінально-процесуальна форма.
10. Уніфікація і диференціація процесуальної форми, сучасні проблеми удосконалення кримінально-процесуальної форми.
11. Гарантії у кримінальному судочинстві, їх характеристика.
12. Кримінально-процесуальні акти, їх види і значення.
13. Джерела кримінального процесуального права України.
14. Поняття кримінального процесуального закону та його значення.
15. Структура Кримінального процесуального кодексу України.
16. Поняття, структура і види кримінальних процесуальних норм.
17. Чинність кримінального процесуального закону у просторі, часі і щодо осіб.
18. Умови застосування кримінального процесуального закону за аналогією.
19. Поняття та значення засад кримінального провадження.
20. Система засад кримінального судочинства і правові гарантії їх реалізації.
21. Рівність перед законом і судом.
22. Забезпечення права на свободу та особисту недоторканність.
23. Недоторканність житла чи іншого володіння особи.
24. Таємниця спілкування, невтручання у приватне життя.
25. Презумпція невинуватості.
26. Забезпечення права на захист.
27. Змагальність сторін.
28. Диспозитивність як засада кримінального провадження.
29. Гласність і відкритість судового розгляду.
30. Поняття суб'єктів кримінального процесу, їх місце і роль у кримінальному судочинстві.
31. Сторони та інші учасники кримінального провадження.
32. Класифікація суб'єктів у теорії кримінального процесу.
33. Суд, суддя в кримінальному процесі.
34. Функції та повноваження суду (судді).
35. Слідчий суддя в досудовому провадженні.

36. Прокурор у кримінальному процесі та його процесуальне становище у різних стадіях кримінального процесу.
37. Органи досудового розслідування та їх компетенція.
38. Керівник органу досудового розслідування.
39. Процесуальне становище слідчого органу досудового розслідування в кримінальному процесі.
40. Процесуальна самостійність і незалежність слідчого.
41. Підозрюваний та обвинувачений, їх права та обов'язки.
42. Потерпілий як учасник кримінального процесу.
43. Захисник і його процесуальне становище.
44. Представники та законні представники потерпілого, їх права та обов'язки.
45. Представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.
46. Третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт.
47. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні, відмінність в їхньому процесуальному становищі.
48. Свідок, його права та обов'язки. Особи, які не можуть бути допитані як свідки.
49. Обставини, що виключають можливість участі в кримінальному провадженні.
50. Забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні.
51. Поняття, сутність і значення кримінально-процесуального доказування.
52. Елементи кримінально-процесуального доказування.
53. Предмет, межі і суб'єкти доказування у кримінальному провадженні.
54. Обов'язок доказування у кримінальному процесі.
55. Особливості доказування в окремих стадіях кримінального провадження.
56. Поняття доказів, та їх класифікація.
57. Поняття джерел доказів та їх види.
58. Способи збирання доказів та їх процесуальних джерел.
59. Перевірка і оцінка доказів та їх джерел.
60. Належність, достовірність і допустимість доказів.
61. Умови визнання доказів недопустимими.
62. Достатність доказів для прийняття рішення у кримінальній справі.
63. Моральні засади доказування.
64. Показання свідків і потерпілих.
65. Речові докази, строки і порядок їх зберігання.
66. Документи, як джерела доказів.
67. Висновок експерта і його доказове значення.
68. Поняття шкоди завданої кримінальним правопорушенням.
69. Поняття і значення цивільного позову у кримінальному провадженні.
70. Переваги спільного розгляду цивільного позову і матеріалів кримінального провадження.
71. Підстави і порядок пред'явлення цивільного позову.
72. Особливості досудового провадження, в якому заявлено цивільний позов.

73. Процесуальні засоби забезпечення відшкодування, завданої кримінальним правопорушенням, шкоди та можливої конфіскації майна.
74. Поняття, значення, види і правила обчислення процесуальних строків.
75. Порядок продовження, зупинення і відновлення процесуальних строків.
76. Процесуальні витрати, їх поняття, види і значення.
77. Визначення розміру та розподіл процесуальних витрат.
78. Поняття заходів забезпечення кримінального провадження та їх види.
79. Правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження.
80. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід.
81. Порядок вирішення питання про накладення грошового стягнення.
82. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, порядок та строки тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом.
83. Відсторонення від посади: порядок застосування та строки.
84. Тимчасовий доступ до речей і документів.
85. Тимчасове вилучення майна: підстави та процесуальний порядок проведення.
86. Арешт майна. Підстави для арешту майна. Мета арешту майна. Клопотання про арешт майна та його розгляд.
87. Поняття, підстави та мета застосування запобіжних заходів.
88. Особисте зобов'язання.
89. Особиста порука.
90. Домашній арешт.
91. Застава, визначення її розміру та порядок внесення.
92. Застосування електронних засобів контролю.
93. Тримання під вартою як запобіжний захід. Підстави та процесуальний порядок тримання особи під вартою.
94. Строки тримання під вартою і порядок їх продовження.
95. Затримання з метою приводу.
96. Затримання особи без ухвали слідчого судді, суду. Строки затримання.
97. Застосування запобіжних заходів щодо неповнолітніх.
98. Підстави і процесуальний порядок скасування чи зміни запобіжного заходу.
99. Поняття, значення і завдання стадії досудового розслідування.
100. Етапи досудового розслідування.
101. Дізнання і досудове слідство, як форми досудового розслідування.
102. Особливості розслідування кримінальних проступків.
103. Поняття і значення загальних положень досудового розслідування.
104. Підслідність та її види.
105. Початок та місце провадження досудового розслідування.
106. Строки дізнання і досудового слідства, порядок їх продовження.
107. Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень.
108. Розгляд клопотань під час досудового розслідування.
109. Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування.

110. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування.
111. Взаємодія слідчого і оперативних підрозділів.
112. Використання науково-технічних засобів при проведенні досудового розслідування.
113. Здійснення прокурорського нагляду, відомчого і судового контролю за законністю в діяльності органів розслідування.
114. Поняття, види та система слідчих (розшукових) дій.
115. Класифікація слідчих (розшукових) дій.
116. Загальні процесуальні вимоги до проведення та оформлення слідчих (розшукових) дій.
117. Допит та його процесуальне оформлення.
118. Пред'явлення для впізнання та його види.
119. Процесуальний порядок пред'явлення для впізнання.
120. Обшук та його види. Підстави і процесуальний порядок проведення обшуку.
121. Огляд і його види. Процесуальний порядок проведення окремих видів огляду.
122. Експертиза трупа, підстави і процесуальний порядок її проведення.
123. Слідчий експеримент.
124. Освідування і його види. Порядок проведення і оформлення окремих видів освідування.
125. Експертиза та підстави її проведення.
126. Негласні слідчі (розшукові) дії: поняття, підстави проведення.
127. Види негласних слідчих (розшукових) дій. Фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій.
128. Використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у доказуванні та в інших цілях.
129. Поняття, підстави та значення повідомлення про підозру.
130. Випадки повідомлення про підозру.
131. Складання повідомлення про підозру.
132. Порядок повідомлення про підозру.
133. Вручення письмового повідомлення про підозру.
134. Зміна повідомлення про підозру.
135. Особливості повідомлення про підозру окремій категорії осіб.
136. Поняття, підстави і умови та процесуальний порядок зупинення досудового розслідування.
137. Форми закінчення досудового розслідування.
138. Закриття кримінального провадження: підстави та процесуальний порядок.
139. Підстави та процесуальний порядок звільнення особи від кримінальної відповідальності.
140. Обвинувальний акт та його значення. Структура та зміст обвинувального акту.
141. Додатки до обвинувального акту.

142. Клопотання про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру та його зміст.
143. Поняття та значення інституту оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування.
144. Право на оскарження.
145. Порядок розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування.
146. Оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування.
147. Поняття і значення підсудності у кримінальному процесі.
148. Види підсудності. Підстави та порядок передачі справ з одного суду до іншого.
149. Поняття, сутність, завдання та строки підготовчого судового провадження.
150. Сутність і значення стадії судового розгляду.
151. Загальні положення судового розгляду.
152. Межі судового розгляду.
153. Етапи судового розгляду, їх зміст.
154. Поняття і значення вироку. Види вироків та їх зміст.
155. Види перегляду судових рішень у кримінальному процесі.
156. Правова природа, сутність і завдання перевірки судових рішень в апеляційному порядку.
157. Право на апеляційне оскарження. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку.
158. Порядок і строки апеляційного оскарження.
159. Суть і завдання касаційного провадження.
160. Право на касаційне оскарження. Рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку.
161. Порядок і строки касаційного оскарження.
162. Підстави для перегляду судових рішень Верховним Судом України.
163. Порядок розгляду справи Верховним Судом України.
164. Види судових рішень Верховного Суду України та їх обов'язковість.
165. Підстави для здійснення кримінального провадження за нововиявленими обставинами.
166. Строки перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами.
167. Види судових рішень за наслідками кримінального провадження за нововиявленими обставинами.
168. Поняття, значення та завдання стадії виконання судових рішень.
169. Порядок та строки звернення судового рішення до виконання.
170. Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному судочинстві.
171. Обсяг та види міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.
172. Порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України.

- 173. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція).
- 174. Екстрадиційний арешт.
- 175. Види особливих проваджень у кримінальному процесі.
- 176. Кримінальне провадження на підставі угод.
- 177. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення.
- 178. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб.
- 179. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх.
- 180. Особливості досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ З ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ «КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС»

1. Кримінальний процес – це:

- а) одна з форм досудового розслідування;
- б) діяльність слідчого, прокурора, слідчого судді, судді та суду;
- в) протокольна форма досудової підготовки матеріалів;
- г) діяльність судових і правоохоронних органів.

2. Який з наведених етапів кримінальної процесуальної діяльності не є стадією кримінального процесу?:

- а) підготовче провадження;
- б) ухвалення та проголошення вироку;
- в) досудове розслідування;
- г) провадження за нововиявленими обставинами.

3. Яке з наведених положень є одним із завдань кримінального провадження?:

- а) зміцнення законності та правопорядку;
- б) охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження;
- в) попередження та боротьба зі злочинністю;
- г) профілактика кримінальних правопорушень.

4. Стадією кримінального процесу є:

- а) досудове розслідування;
- б) проголошення вироку;
- в) судові дебати;
- г) закриття кримінального провадження.

5. Який з наведених етапів кримінальної процесуальної діяльності не є стадією кримінального процесу?:

- а) підготовче провадження;
- б) ухвалення та проголошення вироку;
- в) виконання судових рішень;
- г) провадження за нововиявленими обставинами.

6. Яка зі стадій кримінального провадження відбувається у будьякому випадку виникнення кримінально-процесуальних відносин?:

- а) досудове розслідування;
- б) касаційне провадження;
- в) апеляційне провадження;

г) виконання судових рішень.

7. Яке з наведених положень є функцією кримінального процесу?:

- а) профілактика кримінальних правопорушень;
- б) підтримання державного обвинувачення в суді;
- в) забезпечення відшкодування шкоди, завданої злочином;
- г) попередження та боротьба зі злочинністю.

8. Змістом якої функції кримінального процесу є прийняття рішення по суті кримінального провадження?:

- а) обвинувачення;
- б) захисту;
- в) правосуддя;
- г) судового контролю.

9. З якого моменту виникають кримінально-процесуальні правовідносини?:

- а) вчинення кримінального правопорушення;
- б) виявлення ознак кримінального правопорушення компетентними державними органами, або надходження до них заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення;
- в) внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;
- г) ухвалення судом обвинувального вироку.

10. Що характерно для інквізиційного кримінального процесу:

- а) презумпція невинуватості;
- б) випробування водою, вогнем, залізом, як засоби доказування;
- в) відсутність стадії досудового розслідування;
- г) рівноправність сторін.

11. Кримінально-процесуальна форма – це:

- а) вимоги закону щодо складання кримінально-процесуальних документів;
- б) вимога дотримання норм Конституції України при здійсненні кримінального провадження;
- в) встановлені законом правила провадження слідчих і судових дій;
- г) визначений законом порядок кримінального провадження загалом, виконання окремих процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень.

12. До якої історичної форми належить кримінальний процес в Україні?:

- а) інквізиційної;
- б) змагальної;
- в) змішаної;
- г) слідчо-розшукової.

13. Судові рішення, у якому суд вирішує обвинувачення по сутті викладається у формі:

- а) постанови;
- б) вироку;
- в) ухвали;
- г) обвинувального акту.

14. Рішення слідчого, прокурора приймається у формі:

- а) реєстру матеріалів досудового розслідування;
- б) протоколу;
- в) постанови;
- г) вироку.

15. Хід і результати проведення процесуальної дії фіксуються у:

- а) вироку;
- б) протоколі;
- в) постанові;
- г) ухвалі.

16. Кримінальне провадження здійснюється щодо будь-якої особи, окрім:

- а) уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;
- б) члена Національного агентства з питань запобігання корупції;
- в) особи, яка користується дипломатичним імунітетом, стосовно якої кримінальне провадження може здійснюватися за правилами Кримінального процесуального кодексу України лише за її згодою або згодою компетентного органу держави (міжнародної організації), яку представляє така особа;
- г) судді Конституційного суду України.

17. Кримінальне провадження на території України здійснюється з підстав та в порядку, передбачених:

- а) кримінальним процесуальним кодексом тієї держави, на території якої вчинено кримінальне правопорушення;
- б) кримінальним процесуальним кодексом України, тільки якщо кримінальне правопорушення вчинено на її території;
- в) кримінальним процесуальним кодексом України незалежно від місця вчинення кримінального правопорушення;
- г) міжнародними угодами, якщо місце вчинення кримінального правопорушення знаходиться за межами України.

18. Порядок кримінального провадження на території України визначається:

- а) Конституцією України, міжнародними договорами, указами Президента України, законодавством України;
- б) лише кримінальним процесуальним законодавством України;
- в) кримінальним законодавством України, міжнародними угодами, указами Президента України, кримінальним процесуальним законодавством України;
- г) кримінальним законодавством України, міжнародними угодами, кримінальним процесуальним законодавством України, іншими нормативноправовими документами

19. Дія кримінально-процесуального закону у просторі визначається:

- а) місцем вчинення злочину;
- б) територією України;
- в) місцем, де знаходиться обвинувачений;
- г) місцем, де знаходиться потерпіла особа.

20. Яка санкція найбільш характерна для кримінально-процесуального права:

- а) застосування заходів примусу;
- б) застосування запобіжних заходів;
- в) дисциплінарна відповідальність посадових осіб;
- г) визнання доказів недопустимими.

21. Чим регламентовано порядок кримінального провадження на території України:

- а) Кримінальним процесуальним кодексом України;
- б) Кримінальним процесуальним кодексом України, але лише за умови, що кримінальне правопорушення вчинене на території України;
- в) Кримінальним процесуальним кодексом України та Законом України про кримінальні проступки;
- г) Кримінальним процесуальним кодексом України, Кримінальним кодексом України та Законом України про кримінальні проступки.

22. Кримінально-процесуальне право України:

- а) договірне;
- б) кодифіковане;
- в) прецедентне;
- г) звичаєве.

23. Кримінально-процесуальний закон набирає чинності:

- а) через 5 днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено законом;
- б) через 7 днів з дня його оголошення;

- в) через 10 днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено законом;
- г) через 3 дні з дня його оголошення.

24. З якого моменту визначається чинність положень кримінального процесуального кодексу щодо допустимості доказів:

- а) з моменту їх отримання;
- б) з моменту їх використання;
- в) з моменту визнання відповідним рішенням фактичних даних як доказів;
- г) з моменту винесення відповідної постанови (ухвали) про допустимість доказів.

25. Щодо якої категорії осіб визначені особливості кримінального провадження:

- а) народні депутати України;
- б) Президент України та народні депутати України;
- в) члени Уряду України;
- г) працівники правоохоронних органів.

26. Яке з перерахованих положень є засадою кримінального процесу?:

- а) забезпечення відшкодування шкоди, завданої злочином;
- б) з'ясування достовірності показань свідка;
- в) обов'язковість розгляду та вирішення клопотань учасників процесу;
- г) публічність.

27. Кримінальне провадження в Україні здійснюється:

- а) українською мовою, але може провадитися мовою більшості населення певної місцевості;
- б) українською мовою, але може провадитися мовою, якою володіє обвинувачений (підсудний) та більшість учасників процесу;
- в) мовою, якою володіє головуючий у судовому засіданні;
- г) державною мовою.

28. Хто приймає рішення про здійснення кримінального провадження у закритому судовому засіданні?:

- а) обвинувачений;
- б) слідчий суддя, суд;
- в) прокурор;
- г) слідчий.

29. Що найбільше характеризує дію принципу публічності?:

- а) відкритий судовий розгляд в усіх судах;
- б) публічне проголошення вироку;

- в) обов'язок слідчого і прокуратура в межах своєї компетенції розпочати розслідування в кожному випадку безпосереднього виявлення ознак кримінального правопорушення;
- г) участь громадськості під час провадження.

30. Здійснення кримінального провадження у закритому судовому засіданні приймається слідчим суддею, судом у випадках:

- а) якщо обвинувачений вчинив тяжкий або особливо тяжкий злочин;
- б) якщо обвинувачений є іноземцем;
- в) якщо обвинувачений неповнолітній;
- г) якщо обвинувачений є особою, яка займає особливо відповідальне становище.

31. Принцип недоторканності житла чи іншого володіння особи полягає:

- а) проникнення до житла проводиться за санкцією прокурора;
- б) проникнення до житла проводиться за вмотивованою постановою слідчого і лише з санкції прокурора;
- в) проникнення до житла проводиться лише за вмотивованим судовим рішенням;
- г) проникнення до житла проводиться за вмотивованою постановою слідчого.

32. Принцип верховенства права у кримінальному провадженні застосовується з урахуванням практики:

- а) Міжнародного кримінального суду;
- б) Європейського суду з прав людини;
- в) Європейського Суду справедливості;
- г) Суду Європейського Союзу.

33. Органами досудового розслідування є слідчі підрозділи:

- а) органів Державної пенітенціарної служби України;
- б) органів Державної прикордонної служби України;
- в) органів Державної кримінально-виконавчої служби України;
- г) органів Державної митної служби України.

34. З якого моменту особа набуває статус обвинуваченого?:

- а) з моменту обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою;
- б) з моменту повідомлення особі про підозру;
- в) з моменту передачі обвинувального акту до суду;
- г) з моменту затримання за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

35. Якщо в результаті злочину настала смерть потерпілого, то його близькі родичі визнаються:

- а) представниками потерпілого;
- б) потерпілими;

- в) цивільними позивачами;
- г) постраждалими від кримінального правопорушення.

36. Повноваження захисника на участь у кримінальному провадженні підтверджуються:

- а) свідоцтвом про право на зайняття адвокатською діяльністю; ордером, договором із захисником або дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги;
- б) свідоцтвом про право на зайняття адвокатською діяльністю; договором із захисником або дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, дипломом про отримання юридичної освіти;
- в) свідоцтвом про право на зайняття адвокатською діяльністю; договором із захисником або дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги; дипломом про отримання юридичної освіти; свідоцтвом про сплату єдиного податку, паспортом громадянина України;
- г) свідоцтвом про право на зайняття адвокатською діяльністю; договором із захисником або дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги; свідоцтвом про сплату єдиного податку.

37. Участь захисника у кримінальному провадженні є обов'язковою:

- а) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- б) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування запобіжних заходів;
- в) щодо осіб, стосовно яких проводяться негласні слідчі (розшукові) дії;
- г) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів виховного характеру.

38. Скільки захисників у обвинуваченого може одночасно брати участь у судовому розгляді:

- а) це залежить від бажання обвинуваченого та можливості оплатити послуги захисників;
- б) не більше трьох;
- в) не більше п'яти;
- г) пропорційно кількості прокурорів, що підтримують державне обвинувачення.

39. Потерпілим у кримінальному провадженні може бути?:

- а) лише фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної, фізичної або майнової шкоди;
- б) фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної, фізичної або майнової шкоди, а також юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди;

- в) юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної шкоди;
- г) як фізична так і юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано виключно інтелектуальну шкоду.

40. У яких випадках свідок вправі користуватися правовою допомогою адвоката?:

- а) права користуватися правовою допомогою адвоката для свідка не передбачено законом;
- б) під час давання показань та участі у проведенні інших процесуальних дій;
- в) під час проведення перехресного допиту в суді;
- г) під час давання показання свідка у судовому розгляді за участю присяжних.

41. Відмова від захисника у кримінальному провадженні або його заміна фіксується:

- а) у постанові про заміну захисника;
- б) у постанові про прийняття відмови від захисника;
- в) у протоколі процесуальної дії;
- г) в обвинувальному акті.

42. Захисником у кримінальному провадженні може бути:

- а) тільки адвокат, відомості про якого внесені до Єдиного реєстру адвокатів України;
- б) близький родич підозрюваного, обвинуваченого, який має вищу юридичну освіту;
- в) близький родич підозрюваного, обвинуваченого, його опікун та піклувальник;
- г) фахівець у галузі права.

43. Захисник не має права взяти на себе захист підозрюваного, якщо:

- а) він є його близьким родичем;
- б) це суперечить інтересам особи, якій він раніше надавав правову допомогу у цьому ж кримінальному провадженні;
- в) він є його членом сім'ї;
- г) був представником потерпілого в іншому кримінальному провадженні, в якому досудове розслідування здійснювалось тим же слідчим.

44. У випадку відмови прокурора у погодженні клопотання слідчого до слідчого судді про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, а також у разі незгоди слідчого з таким рішенням:

- а) слідчий ініціює погодження клопотання перед прокурором вищого рівня;
- б) слідчий звертається до керівника органу досудового розслідування, який ініціює розгляд клопотання перед прокурором вищого рівня;

- в) слідчий протягом трьох днів з моменту відмови подає скаргу відповідному прокурору;
- г) слідчий протягом трьох днів з моменту відмови подає скаргу до місцевого суду.

45. З якого моменту особа набуває статусу цивільного позивача?:

- а) з моменту подання позовної заяви органу досудового розслідування або суду;
- б) з моменту надання особою достатньої кількості доказів по заявленому нею цивільному позову;
- в) з моменту винесення постанови про визнання цивільним позивачем;
- г) з моменту подання заяви про вчинення щодо неї кримінального правопорушення.

46. Підозрюваним за КПК України є особа:

- а) з моменту складання обвинувального акту;
- б) яка затримана за вчинення кримінального правопорушення;
- в) щодо якої застосовані заходи забезпечення кримінального провадження;
- г) відносно якої складено постанову про визнання її підозрюваною.

47. Експерт при проведенні експертизи має право:

- а) призначати ревізії та перевірки під час кримінального провадження;
- б) доручати проведення частини експертного дослідження іншим більш кваліфікованим експертам;
- в) знайомитися з матеріалами кримінального провадження;
- г) збирати додаткові матеріали, необхідні для дачі висновку.

48. Не є джерелом доказів:

- а) показання;
- б) речові докази;
- в) довідка спеціаліста;
- г) висновки експертів.

49. Доказ визнається допустимим, якщо:

- а) він отриманий в порядку, встановленому КПК України;
- б) він отриманий уповноваженою службовою особою;
- в) він отриманий без грубих порушень чинного законодавства;
- г) він отриманий з додержанням загальних вимог КПК України.

50. Збирання доказів у кримінальному судочинстві України здійснюється:

- а) слідчим, прокурором, слідчим суддею, керівником органу досудового розслідування;
- б) слідчим, прокурором;

- в) сторонами кримінального провадження, потерпілим у порядку, передбаченому КПК України;
- г) слідчим, прокурором та потерпілим.

51. Дублікат документа може бути визнаний судом як оригінал документа якщо він:

- а) завірений нотаріально;
- б) виготовлений таким же способом, як і його оригінал;
- в) скріплений печаткою органу державної влади, юридичної особи та завірений підписом посадової особи;
- г) завірений слідчим суддею.

52. Яке положення не передбачено в якості обставини, що підлягає доказуванню:

- а) подія кримінального правопорушення;
- б) вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат;
- в) обставини, що є підставою для звільнення від кримінальної відповідальності;
- г) причини та умови, що сприяли вчиненню кримінального правопорушення.

53. Процесуальними джерелами доказів є:

- а) показання, речові докази, документи, акти ревізії, перевірки;
- б) показання, речові докази, документи, висновки експертів;
- в) показання, акти ревізій, перевірок, документи, висновки експертів;
- г) визнання особою вини, речові докази, документи, висновки експертів.

54. У разі закриття кримінального провадження слідчим питання про долю речових доказів вирішується:

- а) слідчим за згодою прокурора;
- б) прокурором;
- в) слідчим за згодою прокурора або прокурором;
- г) судом.

55. Обов'язок доказування належності та допустимості доказів та обставин, які характеризують обвинуваченого, покладається на:

- а) сторону обвинувачення;
- б) сторону захисту;
- в) сторону кримінального провадження, що їх подає;
- г) слідчого суддю.

56. Обов'язок доказування даних щодо розміру процесуальних витрат покладається:

- а) тільки на слідчого, прокурора;

- б) тільки на потерпілого;
- в) тільки на підозрюваного;
- г) на сторону, яка їх подає.

57. Зберігання речових доказів стороною обвинувачення здійснюється в порядку, визначеному:

- а) Генеральним прокурором України;
- б) Кабінетом Міністрів України;
- в) Державною судовою адміністрацією України;
- г) судом.

58. Форма та зміст цивільного позову у кримінальному провадженні повинні відповідати:

- а) вимогам, встановленим до позовів, які пред'являються у порядку цивільного судочинства;
- б) вимогам, встановленим до позовів, які пред'являються у порядку адміністративного судочинства;
- в) загальним вимогам, що висуваються законом до клопотань громадян;
- г) суворой форми та змісту цивільного позову у кримінальному провадженні законодавством не передбачено.

59. Види заподіяної шкоди в кримінальному судочинстві:

- а) моральна і майнова;
- б) майнова, фізична та інтелектуальна;
- в) моральна, фізична та майнова;
- г) моральна, матеріальна, фізична та майнова.

60. Шкода, завдана громадянинуві незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду відшкодовується:

- а) частково, виходячи з принципу соціальної справедливості;
- б) в повному обсязі незалежно від вини посадових осіб органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури і суду;
- в) в повному чи частковому обсязі залежно від вини посадових осіб органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури і суду;
- г) в обсязі, що не перевищує 50 розмірів мінімальної заробітної плати.

61. Поняття цивільного позову в кримінальному судочинстві визначено:

- а) лише в Кримінальному процесуальному кодексі України;
- б) в Кримінальному процесуальному кодексі України та теорії кримінального судочинства;

- в) лише в Цивільно-процесуальному кодексі України;
- г) в теорії кримінального судочинства.

62. Основними умовами пред'явлення цивільного позову в кримінальному процесі є:

- а) подання позовної заяви; процесуальна правоздатність позивача; підвідомчість позову суду; відсутність винесеного судом рішення за тією ж підставою та предметом позову;
- б) подання позовної заяви; відсутність винесеного судом рішення за тією ж підставою та предметом позову;
- в) подання позовної заяви; процесуальна правоздатність позивача;
- г) процесуальна правоздатність позивача; підвідомчість позову суду; відсутність винесеного судом рішення за тією ж підставою та предметом позову.

63. Яким чином вирішується цивільний позов у кримінальному провадженні:

- а) задовольняється повністю або частково;
- б) задовольняється повністю або частково чи відмовляється в ньому або залишається без розгляду;
- в) задовольняється повністю;
- г) задовольняється чи залишається без розгляду.

64. Шкода, завдана незаконними діями, рішеннями чи бездіяльністю відповідного органу відшкодовується за рахунок:

- а) Державного бюджету України у випадках та порядку передбаченому законом;
- б) Державного бюджету України у випадках та порядку передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;
- в) Державного бюджету України у випадках та порядку передбаченому відповідними інструкціями Міністерства фінансів України;
- г) відповідних посадових осіб зазначених органів, рішеннями, діями чи бездіяльністю яких завдано шкоду.

65. Строки у кримінальному судочинстві обчислюються:

- а) хвилинами, годинами, днями;
- б) годинами, днями, місяцями, роками;
- в) годинами, днями, місяцями;
- г) днями, місяцями, роками.

66. Розумними вважаються строки, які:

- а) є необхідними для завершення кримінального провадження;
- б) є необхідними для забезпечення процесуальної діяльності прокурора, слідчого судді, суду;

- в) дають достатньо часу для вчинення відповідних процесуальних дій або прийняття процесуальних рішень;
- г) є об'єктивно необхідними для надання міжнародної правової допомоги.

67. Коли закінчується строк, якщо відповідну дію належить вчинити в суді або органах досудового розслідування:

- а) у встановлений час закінчення робочого дня в цих установах;
- б) у встановлений час закінчення наступного робочого дня в цих установах;
- в) у встановлений час закінчення попереднього робочого дня в цих установах;
- г) у встановлений цими установами час і день.

68. До процесуальних витрат не належать:

- а) витрати на правову допомогу;
- б) витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження;
- в) витрати, пов'язані із забезпеченням процесуальної діяльності слідчого, прокурора, слідчого судді і суду;
- г) витрати, пов'язані із зберіганням і пересиланням речей.

69. Коли закінчується строк, який обчислюється днями або місяцями, якщо його закінчення припадає на неробочий день?:

- а) у цей же день, оскільки посадова особа повинна провести необхідні дії або прийняти рішення і у неробочий день;
- б) у наступний робочий день;
- в) у попередній робочий день;
- г) завчасно треба прийняти процесуальне рішення.

70. Зменшити розмір процесуальних витрат або звільнити від їх сплати має право:

- а) слідчий;
- б) прокурор;
- в) слідчий суддя;
- г) суд.

71. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам не оплачується:

- а) проїзд;
- б) наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту);
- в) харчування;
- г) компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

72. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із зберіганням і пересиланням речей і документів, встановлюється:

- а) Президентом України;

- б) Верховною Радою України;
- в) Кабінетом Міністрів України;
- г) МВС України.

73. Який із перерахованих заходів належить до заходів забезпечення кримінального провадження, передбачених КПК України?:

- а) допит свідка, потерпілого;
- б) нерозголошення відомостей про факт та методи проведення негласних слідчих (розшукових) дій;
- в) тимчасове вилучення майна;
- г) аудіо-,відео контроль місця.

74. Хто приймає рішення про застосування заходів забезпечення кримінального провадження?:

- а) потерпілий;
- б) слідчий суддя, суд;
- в) прокурор;
- г) слідчий з санкції прокурора.

75. До кого із суб'єктів кримінального провадження можуть бути застосовані запобіжні заходи?:

- а) до підозрюваного, обвинуваченого;
- б) до потерпілого;
- в) до свідка;
- г) до експерта.

76. Який запобіжний захід є найбільш м'яким?:

- а) особиста порука;
- б) особисте зобов'язання;
- в) застава;
- г) домашній арешт.

77. Яке з положень є підставою для обрання запобіжного заходу?:

- а) наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, та наявність ризиків, які дають достатні підстави вважати, що особа може перешкоджати кримінальному провадженню;
- б) наявність достатніх доказів, що вказують на особливу небезпечність вчиненого підозрюваним, обвинуваченим злочину;
- в) наявність ризиків, які дають достатні підстави вважати, що особа може перешкоджати кримінальному провадженню;
- г) наявність обґрунтованої підозри у вчиненні підозрюваним, обвинуваченим злочину.

78. При вчиненні якого кримінального правопорушення можна обирати домашній арешт як запобіжний захід?:

- а) при вчиненні злочину, за яке законом передбачено покарання у виді позбавлення волі;
- б) при вчиненні кримінального проступку;
- в) при вчиненні будь-якого кримінального правопорушення;
- г) при вчиненні злочину.

79. Хто не може бути заставодавцем?:

- а) сам підозрюваний, обвинувачений;
- б) юридична особа;
- в) юридична особа державної або комунальної власності;
- г) фізична особа, яка є заінтересованою у результатах провадження.

80. В який строк має бути розглянуте клопотання про застосування або зміну запобіжного заходу після затримання підозрюваного, обвинуваченого?:

- а) 24 години;
- б) 3 доби;
- в) до 72 годин;
- г) до 60 годин.

81. В якому випадку слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою має право не визначити розмір застави?:

- а) щодо особи, яка має судимість;
- б) при оголошенні особі про підозру у вчиненні кількох кримінальних правопорушень;
- в) щодо злочину, вчиненого із застосуванням насильства або погрозою його застосування;
- г) щодо будь-якого злочину.

82. Сукупний строк тримання під вартою підозрюваного, обвинуваченого під час досудового розслідування щодо злочинів невеликої або середньої тяжкості не повинен перевищувати:

- а) 2 місяці;
- б) 6 місяців;
- в) 12 місяців;
- г) 18 місяців.

83. Сукупний строк тримання під вартою підозрюваного, обвинуваченого під час досудового розслідування щодо тяжких або особливо тяжких злочинів не повинен перевищувати:

- а) 2 місяці;
- б) 6 місяців;
- в) 12 місяців;
- г) 18 місяців.

84. Що є поважною причиною неприбуття особи на виклик?:

- а) неможливість залишити місце роботи;
- б) відсутність у особи транспорту, щоб прибути за викликом;
- в) відсутність особи у місці проживання протягом кількох днів;
- г) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок подорожі.

85. До кого може бути застосований привід?:

- а) до всіх учасників кримінального провадження;
- б) до свідка, який одноосібно виховує дітей віком до шести років;
- в) до підозрюваного, обвинуваченого, свідка;
- г) до неповнолітнього свідка.

86. Які документи не можуть бути тимчасово вилученими з метою вирішення питання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом?:

- а) право керування транспортним засобом або судном;
- б) право полювання;
- в) право власності на майно;
- г) право на здійснення підприємницької діяльності.

87. У якому випадку відсторонення від посади особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину, може бути здійснено незалежно від тяжкості вчиненого злочину?:

- а) в будь-якому випадку вчинення кримінального правопорушення;
- б) щодо осіб, які призначаються Президентом України;
- в) щодо особи, яка працює у правоохоронному органі;
- г) щодо особи, яка є службовою особою правоохоронного органу.

88. Досудове розслідування розпочинається з моменту:

- а) затримання підозрюваного;
- б) внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;
- в) повідомлення громадян, підприємств, організацій про вчинене кримінальне правопорушення;
- г) повідомлення особі по підозру.

89. Протягом якого строку має бути закінчене дізнання у кримінальному провадженні про кримінальні проступки:

- а) протягом 10 днів з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;
- б) протягом 20 днів з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;
- в) протягом місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;
- г) протягом 10 днів з моменту затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку.

90. Протягом якого строку має бути закінчене досудове слідство у кримінальному провадженні про злочини:

- а) протягом двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину;
- б) протягом п'яти місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину;
- в) протягом трьох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину;
- г) протягом шести місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину.

91. Які слідчі дії не можуть бути проведені при провадженні дізнання:

- а) слідчий експеримент;
- б) допит підозрюваного;
- в) допит обвинуваченого;
- г) негласні слідчі (розшукові) дії.

92. Під час досудового розслідування кримінальних проступків допускається застосування наступних запобіжних заходів:

- а) домашнього арешту;
- б) застави;
- в) тримання під вартою;
- г) особистого зобов'язання.

93. Який вид підслідності визначається за характером вчиненого злочину:

- а) альтернативна;
- б) персональна;
- в) предметна;
- г) територіальна.

94. Строк досудового слідства обчислюється з дня:

- а) внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;
- б) прийняття слідчим матеріалів до свого провадження;

- в) повідомлення особи про підозру;
- г) з дня визначеного прокурором.

95. Протягом якого строку мають бути розглянуті і вирішені клопотання учасників процесу:

- а) негайно;
- б) не більше 3 діб;
- в) не більше 5 діб;
- г) не більше 10 діб.

96. Ким приймається рішення про об'єднання та виділення матеріалів досудового розслідування:

- а) слідчим;
- б) прокурором;
- в) слідчим суддею;
- г) працівниками оперативних підрозділів.

97. Скарга щодо рішення про об'єднання та виділення матеріалів досудового розслідування може бути направлена:

- а) прокурору;
- б) судді;
- в) слідчому;
- г) рішення оскарженню не підлягає.

98. Які слідчі дії можуть бути проведені до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань:

- а) допит потерпілого;
- б) слідчий експеримент;
- в) огляд місця події;
- г) допит підозрюваного.

99. У випадку виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається:

- а) негайно; відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань при першій можливості;
- б) після прибуття до будь-якого порту, що належить Україні;
- в) не пізніше трьох днів після виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні;
- г) не пізніше десяти днів після виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні.

100. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення:

- а) можлива у разі неналежного оформлення заяви;
- б) можлива за умови підслідності даного кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування;
- в) якщо заява чи повідомлення подається не потерпілим;
- г) не допускається.

Критерії оцінювання знань студентів

Шкала оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка	Оцінка за національною шкалою
			Пояснення
90 – 100	<i>Відмінно</i>	A	відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок
82-89	<i>Добре</i>	B	вище середнього рівня з кількома помилками
74-81		C	в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок
64-73	<i>Задовільно</i>	D	непогано, але з незначною кількістю недоліків
60-63		E	виконання задовольняє мінімальним критеріям
35-59	<i>Незадовільно</i>	FX	з можливістю повторного складання
0-34		F	з обов'язковим повторним курсом

Кожне завдання, виконане здобувачем вищої освіти на практичних заняттях, оцінюється за 100-бальною шкалою:

95 – 100 балів	«ВІДМІННО»	змістовна відповідь з використанням додаткової літератури, вміння робити власний аналіз, висновки до питань та активна участь протягом всього заняття; вчасна повна готовність до всіх питань заняття (усно та письмово) або своєчасне повне, змістовне виконання всіх завдань семінарського заняття без зауважень викладача
90 – 94 балів	«ВІДМІННО»	змістовна відповідь із використанням додаткової літератури, вміння робити власний аналіз, висновки з питань, хоча б одне доповнення до інших питань протягом заняття; деякі неточності при висвітленні питань; вчасна повна готовність до всіх питань заняття (усно та письмово) або своєчасне повне, змістовне виконання всіх завдань семінарського заняття з деякими неточностями
83 – 89 балів	«ДОБРЕ»	змістовна відповідь або декілька суттєвих, якісних доповнень на занятті з використанням додаткової літератури; допущено неточності у відповіді, деякі недоопрацювання окремих питань чи підпитань; вміння робити власний аналіз, висновки до питань; вчасна готовність відповіді на всі питання заняття (усно та письмово) або своєчасне змістовне виконання завдань семінарського заняття з деякими неточностями та недоопрацюваннями по окремих питаннях

74 – 82 балів	«добре»	змістовна відповідь або декілька доповнень на занятті з використанням додаткової літератури; допущено неточності, неналежне висвітлення окремих питань; вміння робити власний аналіз, висновки до питань; вчасна готовність відповіді на всі питання заняття (усно та письмово) або своєчасне змістовне виконання завдань семінарського заняття з неточностями та недоопрацюваннями по окремих питаннях
67 – 73 балів	«задовільно»	відповідь на питання на основі переважно лекційного матеріалу при використанні деякої додаткової літератури; одне чи декілька невеликих суттєвих доповнень до питань заняття при повній готовності до заняття; неналежні, неякісні власні аналіз та висновки; неповна готовність до всіх або окремих питань заняття (усно та письмово) або неналежне виконання окремих завдань семінарського заняття; пасивна участь студента на практичному занятті при повній готовності (письмово) може оцінюватись викладачем від 60 до 73 балів за результатами можливого усного опитування студента протягом заняття або після нього
60 – 66 балів	«задовільно»	непослідовна, неточна, фрагментарна відповідь на питання на основі переважно лекційного матеріалу, відсутність доповнень або несуттєві доповнення до питань заняття; слабкі, неякісні власні аналіз та висновки; неготовність до окремих питань заняття (усно та письмово) або невчасне виконання чи невиконання окремих завдань семінарського заняття (у встановлений викладачем строк);
45 – 59 балів	«незадовільно»	слабке або дуже слабке знання більшості питань на основі лекційного матеріалу; відсутність доповнень до питань; невміння робити власний аналіз, висновки до питань; неготовність до більшості питань практичного заняття (усно та письмово) або невиконання у встановлені викладачем строки більшості завдань семінарського заняття
25 – 44 балів	«незадовільно»	незнання або дуже слабке знання всіх або майже всіх питань на основі лекційного матеріалу; відсутність доповнень до питань; невміння робити власний аналіз, висновки до питань; неготовність до всіх або майже всіх питань практичного заняття (усно та письмово) або невиконання у встановлені викладачем строки завдань семінарського заняття
0 – 24 балів	«незадовільно» без перескладання	для заліків та іспитів Студент за допомогою викладача розпізнає соціальні явища на побутовому рівні, розпізнає окремі поняття курсу, закони, однослівно відповідає на конкретні запитання „так” чи „ні”.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Методичні рекомендації для підготовки до практичних занять
з освітньої компоненти «Кримінальний процес» відповідно до освітньо-професійної програми
підготовки спеціалістів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань: 08 Право:
081 Право за освітньо-професійною програмою: Право

Видавництво Житомирського державного університету імені Івана Франка
м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40
електронна пошта (E-mail): zu@zu.edu.ua